SVOBODA
Founded in 1893 in Jersey City, NJ
Published by the Ukrainian National Association

www.svoboda-news.com

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз

Рік 121, ЧИСЛО 9, П'ЯТНИЦЯ, 28 ЛЮТОГО 2014 РОКУ | 1893 | Vol. 121, No. 9, FRIDAY, FEBRUARY 28, 2014 | $1.00

Верховна Рада визнала „Небесну сотню" Героями України

КИЇВ. – 24 лютого Верховна Рада підтримала постанову про вшанування учасників акцій протесту. Парлямент доручив майбутньому президентові України присвоїти загиблим учасникам масових акцій протесту звання Героїв України посмертно. Призначений Верховною Радою на посаду Генерального прокурора свободівець Олег Махніцький повідомив, що Генпрокуратура плянує оголосити 50 особам підозри про вчинення злочину, а саме умисного вбивства 74 громадян України під час акцій протесту. Крім того, депутати своїм рішенням звільнили політичних в'язнів, зокрема Дмитра та Сергія Павліченків, яких було засуджено за сфальсифікованим звинуваченням у вбивстві судді. (Фото: RFE/RL)

Звернення виконуючого обов'язки Голови Верховної Ради і Президента України Олександра Турчинова до Українського народу

Шановні співвітчизники!

Україна щойно пережила і найславніші, і найтрагічніші дні у новітній своїй історії. Потужними мирними акціями на захист своїх прав та свобод, власного европейського вибору ми вразили весь світ, і в цій боротьбі згуртувалися і зміцніли як сучасна політична нація. Але за перемогу над диктатурою ми заплатили надзвичайно високу ціну. Замість того, щоб почути і врахувати законні і справедливі вимоги суспільства, кримінальний і кривавий режим Януковича жорстоко й холоднокровно вбивав і калічив мирних людей. За офіційними і шокуючими даними Міністерства охорони здоров'я, загинуло щонайменше 88 людей. Вшануймо їхню світлу пам'ять загальнонаціональною хвилиною мовчання.

Небачена жорстокість і звірства диктаторського режиму не зупинили громадян, вони самовіддано, ціною власного життя боронили свої права – і перемогли. Завдяки мужности, подвигу та самопожертві героїв Майдану кривавий режим впав.

Враховуючи втечу Януковича з столиці і те, що він фактично самоусунувся від виконання конституційних повноважень, Верховна Рада України взяла на себе всю повноту відповідальности за ситуацію в країні, конституційною більшістю голосів відсторонила Януковича від займаної посади і призначила позачергові вибори Президента України на 25 травня 2014 року.

Водночас парлямент так само конституційною більшістю голосів відновив дію Конституції в редакції 2004 року, що була незаконно скасована Януковичем в 2010 році. Ми обмежили диктаторські повноваження Глави держави і повернулися до парляментсько-президентської республіки. На цій основі в найближчі дні у Верховній Раді буде створено нову парляментську більшість, яка зформує новий Уряд України. До того часу Верховна Рада доручила мені як її Голові координувати роботу Кабінету Міністрів в умовах, коли значна частина урядовців зникла у невідомому напрямку.

Конституція у відновленій редакції 2004 року

(Закінчення на стор. 2)

УКРАЇНА РЕВОЛЮЦІЙНА

Народ переможе! Переможе правда!

Петро Часто

Народ наш рідний, великий і прекрасний тим, що крізь страшні віки проніс цю вічну мудрість – що Бог не в силі, а в правді, близький до перемоги над злом. Вона вже на порозі, вітер довгочікуваного визволення вже напинає вітрила українського корабля – от-от він вийде на тихі води і чисті зорі. І так хочеться знайти для наших читачів слова нової радости, нової надії, нової віри у воскресіння України, так хочеться бути певним, що на українську землю, рясно политу людською кров'ю, ніколи більше не повернеться ненаситне україножертство і що наша нація нарешті остаточно встане з колін і весь світ переконається в красі і шляхетності її соборної душі, в гідності і глибокій людяності всіх її бажань і мрій.

Є що сказати, є над чим думати… За минулі два тижні в Україні сталися такі небуденні, такі важливі за змістом, такі доленосні події, яких Україна не пережила за всі 23 роки своєї державної незалежности. Але ніякі слова не йдуть з уст, болем стискають горло сльози, а перед очима стоїть, і вже навічно стоятиме ця картина: революційним Майданом Незалежности, серед сотень тисяч людей, пливуть на руках бійців самооборони труни з убитими патріотами України, цвітом нашої нації… Це „Небесня сотня", хоч насправді жертв набагато більше… Десятки пропалих безвісти… Понад тисячу поранених у лікарнях… Нові українські Крути…

Піднімають мертве тіло юнака, в його кишені дзвонить телефон – то його мама...

Тяжко пораненого хлопця виносять з поля бою, а він посміхається до побратимів і каже останні слова: „Ще не вмерла Україна…"…

Труна з молодим татом з Чернігівщини: 2 лютого народився в нього син, а 12 лютого він вже стояв в самообороні Майдану…

Дзвонять дзвони, горять свічки… Зі сцени лунають гарячі клятви, що не будуть ці геройські смерті даремними… Боже, поможи Україні очиститися від довгорічної скверни, від численних соціяльних і національних кривд. Не буде це легко, але не буде й інакше, бо з цих лютневих днів починається нова історія України. Української України!

А зараз спробуймо окреслити розвиток подій у Києві і всій Україні, починаючи з трагічного 18 лютого.

18 лютого

■ Той день, це був вівторок, мав стати днем замирення, але зі злої волі Президента Віктора Януковича перед Верховною Радою з самого ранку ллялася кров свідомих

(Продовження на стор. 4)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

У Ватикані молилися за Україну

РИМ, Італія. – 24 лютого у соборі св. Петра у Ватикані Патріярх Української Греко-Католицької Церкви Святослав Шевчук очолив Молебень за мирну та соборну Україну. Молитва відбулася з ініціятиви Посольства України при Святому престолі за участю представників дипломатичного корпусу та української громади Риму. Молебень відбувся у символічному для України місці – бічному вівтарі базиліки на честь св. Еразма, де знаходяться мозаїчні зображення українських свв. Володимира та Ольги. На молитву за Україну прийшли посли Польщі, Словаччини, Словенії, Чехії, Угорщини, Австрії, Хорватії, Литви, Кіпру та Великобританії. 25-26 лютого в Посольстві України у Ватикані була відкрита Книга скорботи *(Марта Осадца)*

Обрали нового предстоятеля

КИЇВ. – 24 лютого місцеблюстителем Київської митрополичої катедри Української Православної Церкви Московського патріярхату обрано Митрополита Чернівецького і Буковинського Онуфрія. Таке рішення на своєму засіданні прийняв Синод УПЦ з огляду на стан здоров’я Митрополита Володимира (Сабодана), який унеможливлює виконання обов’язків предстоятеля. Митрополит Онуфрій у 1992 року відмовився підписати звернення архиєрейської наради УПЦ до Патріярха Олексія ІІ про надання автокефалії Церкви в Україні. Він закінчив Московську духовну академію. *(„Українська правда“)*

Виявили ще одну дружину В. Януковича

КИЇВ. – 23 лютого з’ясувалося, що Віктор Янукович вже багато років має цивільну дружину, про яку знало лише вузьке коло. Нею виявилася Любов Полежай з Єнакієвого, рідна сестра куховарки В. Януковича Надії Маринцевої. Вона проживала у Межигір’ї, де виявлено її особисті речі та документи. *(„Українська правда“)*

Закликали В. Януковича до насильства

МОСКВА. – 21 лютого вихідці з України естрадний співак Йосип Кобзон, актори Еліна Бистрицька, Василь Лановий та інші зверталися до Віктора Януковича з закликом силою навести порядок в Україні. У відкритому листі вони написали: „В результаті провокаційних дій „майданників“ на чолі з Кличком, Яценюком, Тягнибоком та іншими радикальними силами гинуть люди, горять будівлі, захоплюються державні установи, військові частини, закриваються школи і дитячі сади. Ми бачимо на вулицях і площах України портрети Бандери, фашистську свастику, чуємо антиросійські заклики“. *(„Українська правда“)*

Суд зняв обвинувачення

КИЇВ. – Суд 7 лютого закрив кримінальне провадження проти колишніх голови Київської міської адміністрації Олександра Попова, заступника секретаря Ради національної безпеки і оборони Володимира Сівковича, начальника Київської міліції Валерія Коряка, які обвинувачувалися у перевищенні службових повноважень під час розгону Евромайдану 30 листопада 2013 року, на підставі закону про усунення неґативних наслідків та недопущення переслідування та покарання осіб з приводу подій, які мали місце під час проведення мирних зібрань. Загалом у Києві було закрито 35 кримінальних проваджень, до 21 особи вже застосовані норми цього закону. *(УНІАН)*

Україна зменшила імпорт газу

КИЇВ. – „Нафтогаз України“ зменшив імпорт газу з Росії станом на 24 лютого до 28 мільйонів кубометрів на добу з 147 мільйонів кубометрів. Причину зниження імпорту джерела не повідомлено. На початку минулого тижня „Нафтогаз України“ перерахував 1.28 млрд. дол. у рахунок оплати боргу перед „Газпромом" за поставлений в 2013 році газ. Заборгованість України за 2013 рік становить 62.634 млрд. дол. „Нафтогаз“ попросив відкласти оплату частини боргу до 15 квітня. *(Радіо „Свобода“)*

Не згасла пам’ять про героїв

ЛЬВІВ

Марта Осадца

12 лютого понад 150 осіб прийшли у 90-ті роковини з дня смерти Ольги Басараб до її могили на Янівському цвинтарі у Львові. Серед присутніх були керівники громадських та молодіжних організацій, представники місцевої влади.

Розпочалися заходи з спільної молитви та проведення чину Панахиди. Після цього представники депутатського корпусу, виконавчої влади міста та області, громадські діячі та пластуни поклали квіти до могили незламної українки. Потім відбулося віче, на якому виступила голова Львівської організації „Товариство українок ім. Ольги Басараб“ Ярослава Ваврисевич.

Віче біля могили Ольги Басараб.

Урочистість закінчилася військовою сальвою у виконанні членів пошукового товариства „Пам’ять“.

РІВНЕ

Пластуни на місці загибелі першого командира УПА на Волині Дмитра Клячківського (Клима Савура).

Євген Цимбалюк

69 років тому, 12 лютого 1945 року, під час бою з спецзагоном НКВД загинув Головний командир УПА-Північ Дмитро Клячківський (Клим Савур). Ця сумна дата стала підставою для поминально-пошанувальних заходів 10 і 12 лютого 2014 року. На місці загибелі Клима Савура на Оржівських хуторах (поблизу Рівного) відслужено поминальний Молебень.

Біля пам’ятника Климові Савурові в обласному центрі відбулося віче з вшанування його пам’яті. Промовці говорили про ролю Д. Клячківського в організації та розбудові відділів УПА на Поліссі та Волині.

Представники учнівського самоврядування біля постаменту провели історичний урок пам’яті, присвячений життю та діяльності Д. Клячківського.

Звернення...

(Закінчення зі стор. 1)

передбачає, що за відсутности Президента його обов’язки виконує Голова Верховної Ради. В умовах, що склалися, це необхідно для відновлення функціонування виконавчої влади та проведення чесних, прозорих виборів Президента.

Для забезпечення правопорядку Верховна Рада призначила тимчасово виконуючого повноваження Міністра внутрішніх справ та уповноважених за діяльністю Генеральної прокуратури, Міністерства оборони, Служби безпеки. Це означає, що силові структури перестали загрожувати життю, здоров’ю та безпеці громадян України.

Наше перше завдання на сьогодні – припинити протистояння, відновити управління, керованість і правопорядок в країні, відвести в місця постійної дислокації всі спецпідрозділи та внутрішні війська, ґарантувати мир та спокій, не допустити нових жертв, льокальних протистоянь та самосудів. Маємо дати жорстку відсіч будь-яким проявам сепаратизму та зазіханням на територіяльну цілісність України.

Нема сенсу розповідати про ситуацію в економіці – ви відчуваєте це власними кишенями. Те, що залишили нам Янукович з Азаровим, важко назвати навіть руїною. На тлі піднесення в світовій економіці, українська – котиться у прірву й знаходиться в переддефолтному стані. Оздоровлення економіки – це місія нової владної команди, яку остаточно буде зформовано після президентських виборів. Завдання нового Уряду – зупинити сповзання країни у прірву, стабілізувати валютний курс, ґарантувати своєчасні виплати платень, пенсій, стипендій, повернути довіру інвесторів, сприяти розвиткові підприємств та створенню нових робочих місць.

Ще один наш пріоритет – повернення до курсу на євроінтеґрацію, з боротьби за яку і почився Майдан. Ми повинні повернутися до родини европейських країн.

Ми усвідомлюємо важливість зв’язків з Російською Федерацію, і готові до діялогу з керівництвом Росії, щоб побудувати стосунки з цією країною на новій, справді рівноправній і добросусідській основі, яка визнає та враховує европейський вибір України.

Сподіваюсь, що саме такий вибір буде підтверджено на президентських виборах 25 травня 2014 року. Гарантуємо: вони цілком і повністю відповідатимуть найвищим европейським стандартам, будуть вільними та чесними. Кожен матиме право безперешкодно зробити свій вибір та обрати достойного, на ваш погляд, Президента України.

Окремо я хотів би звернутися до тих співвітчизників, які на виборах голосували за Януковича, до тих, хто вже розчарувався в ньому, і хто досі залишається його симпатиком. Не розглядайте його особистий крах, увінчаний кривавою драмою, як свою поразку! Він зрадив насамперед вас, тих, хто повірив в його „покращення вже сьогодні“. Сподіваюсь, більшість з вас вже бачили телевізійні кадри з відкритого тепер для доступу Межигір’я і зрозуміли, для чого насправді було потрібне президентство цій людині. Вірю, що на вільних і демократичних виборах ви знайдете для себе гідного кандидата, а ми зробимо все, щоб ґарантувати і захистити ваш вибір.

Хочу повторити те, що говорив при своєму обранні: я не прагнув цих посад та повноважень, і після відновлення виконавчої влади, якій довірятиме народ, готовий одразу подати у відставку. Поки я є Головою Верховної Ради, робитиму усе від себе можливе для збереження порядку, миру та злагоди в Україні, повернення нашої держави на демократичний і европейський шлях розвитку.

Слава Україні! Героям слава!

ТОЧКА ЗОРУ

В. Путін використає політичну смерть В. Януковича

Олексій Кафтан

Віктор Янукович для Володимира Путіна – відпрацьований матеріял, і річ лише в тім, як найефективніше використати його політичну смерть.

Провокації насилля мають украй небажані ефекти. Причому ідеться насамперед не про реакцію Заходу, традиційно мляву, нерішучу, а відтак і вкрай неефективну в короткочасній перспективі. Реакція більшої частини населення України – набагато неприємніша несподіванка. Спроба „контртерористичної операції" за умов неможливости зачистки інформаційного поля зробила для творення модерної української політичної нації більше, ніж усе попереднє десятиріччя. Те, що на Сході „реґіоналам" вдалося значною мірою придушити протести й утримати контролю над ситуацією, не може слугувати реальним показником їхньої підтримки. Зрештою, сам факт протестів не є беззаперечним доказом її безповоротної втрати, суміш пропаґанди, страху й кумівства – річ досить ефективна. Це може стати в пригоді Москві, але про це трохи нижче.

Україна як політична нація становитиме реальну загрозу для Російської Федерації доти, доки Кремль не змінить імперську парадигму розвитку держави. Зміна ж такої парадигми, як відомо, несе загрозу реальної федералізації РФ, що неминуче запустить ланцюжок її саморуйнації. Власне, тому Москва так активно підтримує федералізацію України.

Перспективи цього сценарію можна буде оцінити вже найближчим часом, за результатами з'їзду депутатів південного сходу й Криму. Тут відкриваються дві перспективи – втримати гарячі й глупі голови від спроб сепаратизму чи навпаки підштовхнути їх до неї. В першому випадку, будучи однією зі сторін переговорів про стабілізацію ситуації в Україні, Кремль має певні можливості для лабіювання федералістської ідеї. Це, природно, відкриє широке поле для маніпуляцій і надасть потужний важіль тиску на Київ, незалежно від того, хто сидітиме на Грушевського та Банковій. Згідно з цим сценарієм, Крим також має залишитись у складі України – як інструмент керованої дестабілізації.

Водночас стимулювання сепаратизму дозволяє створити буферну зону між Росією та цілком західньоорієнтованою Україною. В загальних рисах це може бути різними етапами одного шляху, випробуваного на Грузії. Визнання, скажімо, Південно-Східньої Української республіки зі столицею в Харкові за осетинською моделлю не є неможливим. Тим більше, що для цього є й аналогічні передумови. А необхідність захищати тримачів російських пашпортів на суміжній території ще ніхто не відкидав. Щоправда, війна в безпосередній близькості від Еврпейського союзу мала б викликати значно більше занепокоєння Заходу, ніж кавказькі події 2008 року. Крім того, РФ може й не пережити цього конфлікту: операція круто підсилить економічну рецесію, закриє зовнішнє фінансування, імовірно, викличе бойкот споживачами російських енерґоносіїв. Тому бажано втриматись від безпосереднього втручання у „внутрішньоукраїнський конфлікт", надіслати гуманітарну місію в східні області і Крим – з формуванням проросійських адміністрацій і створенням маріонеткових автономій. Це досить імовірний варіянт. Плюси очевидні: збереження залишків „міжнародної карми", грошей, і можливість зняття будь-якої відповідальности за те, що вийде. Мінуси теж очевидні: може не вийти нічого (РФ завжди забуває взяти до уваги фактор настроїв населення), а гроші, виділені на „сепаратизм", тупо роздерибанять.

Проте Москва може, зберігаючи формальне невтручання, вдатися до інших засобів тиску для захисту своїх інтересів. Торговельні ембарґо, удар по фінансовій системі, видворення заробітчан – це все теж з арсеналу російської політики. Питання, чи цих засобів буде досить для лобіювання інтересів РФ. Цілком очевидно, що в разі, якщо в найближчому часі федералізація „з наскоку" не вийде, доведеться наново вибудовувати проросійське лабі в наступному українському парляменті.

Але якщо Захід таки піде назустріч Києву, це буде нелегко. Згода Брюселю на якнайшвидше підписання Угоди про асоціяцію після виборів і повернення Конституції-2004, скасування віз тощо можуть стати серйозною перепоною намірам Кремля. Особливо якщо Німеччина таки продовжить курс, розпочатий в останні тижні.

За цих обставин Москва може пожаліти за „недемократичним" способом зміни влади в Україні і вкотре переконати своє населення, що „круґом одні враґі". Очевидний плюс – це дешево. Крім того, такий варіянт ніяк не позначиться на економічній взаємодії з ЕС і США. Мінуси теж очевидні – втрата репутації всередині країни, як це було у випадку зі „здачею Лібії". Крім того, такий „прогин" перед Заходом буде дуже болісним психологічно – адже це означатиме, що „майданна демократія" залишається реальною загрозою для російської влади. В контексті парадигми путінського „неоконсерватизму" це означатиме курс на подальшу самоізоляцію РФ від західнього світу в найширшому розумінні й розворот на Схід куди серйозніший, аніж той, який здійснила ердоганівська Туреччина.

Олексій Кафтан – телеведучий і коментатор незалежного українського телевізійного каналу „Еспресо ТВ"

Вийшли на підтримку Майдану

Уляна Мазуркевич

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – На підтримку Майдану в протистоянні з злочинною владою Комітет оборони людських прав та новоутворена організація „Разом" провели дві демонстрації, які користалися великою увагою американської преси. Перша демонстрація відбулася 19 лютого біля леґендарного „Дзвону свободи". Присутніми були представники американських засобів масової інформації, які помістили звіти з кількома світлинами вже наступного дня.

Голова комітету Уляна Мазуркевич заявила представникам преси, що сотні тисяч мітинґувальників вийшли на Майдан і не бояться куль.

Несподіванкою була підтримка з боку місцевих поляків, які теж прийшли на демонстрацію. Демонстранти повністю підтримали вимоги Майдану, особливо щодо зміни Конституції.

Увечорі відбулася чергова демонстрація біля Українського освітнього культурного центру, де промовляли студенти, простягаючи руку допомоги та підтримки Майданові. Вся увага людей була звернена на події в Києві. Священики Української Католицької Церкви та Православної Церкви супроводили в молитовному єднанні громаду демонстрантів.

Европарлямент вшанував хвилиною мовчання загиблих на Евромайдані

СТРАСБУРҐ. – 24 лютого Европейський парлямент вшанував хвилиною мовчання пам'ять загиблих у боротьбі за демократію в Україні.

З проханням про це до депутатів звернувся президент Европарламенту Мартін Шульц, відкриваючи пленарне засідання.

М. Шульц також повідомив, що з України вже повернулася делеґація депутатів Европарляменту, які доповідатимуть про ситуацію. Очікується, що ситуація в Україні стане предметом обговорення 26 лютого, а 28 лютого Европарлямент проголосує щодо резолюції про Україну.

„Інтерфакс – Україна"

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Львів охороняє Самооборона

ЛЬВІВ. – 24 лютого голова обласної адміністрації Олег Сало та його заступники написали заяви на звільнення. Ситуація у Львові стабілізувалась завдяки активістам Самооборони, які спільно з міліціонерами охороняють місто від безчинств. На вулицях чергують працівники автоінспекції разом з активістами. Львів'ян закликали дотримуватись законодавства і не порушувати правила руху. Місто отямилось від ночі гніву з 18 на 19 лютого, коли невідомі особи закликали людей громити відділи міліції і прокуратури. Львівські правоохоронці не одягають уніформу через недовіру людей до міліції. *(Радіо „Свобода")*

Закликали допомогти Україні

КИЇВ. – 24 лютого західні газети інформували про оголошення розшуку колишнього президента України Віктора Януковича та його найближчих соратників згідно зі звинуваченнями у масових вбивствах людей в Україні. Чимало видань відзначили також критичний стан українських фінансів та економіки і необхідність щонайменше 35 млрд. дол. допомоги світу для України. Деякі відомі аналітики вважають, що Евросоюз може попросити найбільших українських олігархів про пожертви у розмірі близько 20 млрд. дол. для своєї країни у цей скрутний для неї час. Експерти також вважають, що Захід, зокрема, США, мають попередити Росію, що у разі втручання в українську кризу та спроб дестабілізації в Україні, Москва понесе серйозні економічні збитки. *(Радіо „Свобода")*

У Криму обіцяли пашпорти Росії

СИМФЕРОПІЛЬ. – 25 лютого до Криму прибула група членів фракції Ліберально-демократичної партії Росії Володимира Жириновського у Державній думі Росії. Очолює групу голова Комітету з питань співпраці з країнами СНД Леонід Слуцький. Російські депутати також збираються відвідати Севастопіль. Депутатів на летовищі зустрічали члени фракції „Російська єдність" у кримському парляменті Сергій Аксьонов і Сергій Цеков. Гості з Москви заявили, що Росія починає видачу пашпортів за полегшеною процедурою, а у разі звернення Верховної Ради Криму до Росії з проханням про приєднання Росія розгляне це питання дуже швидко. До Державної думи Росії внесений законопроєкт про поправки, які дозволяють у спрощеному порядку протягом півроку надавати громадянство Російської Федерації жителям України російської національності і членам їхніх родин. *(Радіо „Свобода")*

Викинули архів Межигір'я

КИЇВ. – 22 лютого у резиденції Віктора Януковича „Межигір'я" представники Самооборони Майдану та журналісти знайшли документи, які свідчать про порушення законодавства, підкуп суддів, виплату хабарів. 200 тек з документами знайшли у воді біля причалу водолази. Частину документів у резиденції намагалися спалити, а коли зрозуміли, що вони не встигають згоріти, кинули у воду Дніпра. Наразі опис знайденої документації триває. Резиденція відкрита для журналістів та інших відвідувачів. Всі об'єкти на її території охороняє Самооборона. *(„Українська правда")*

У маєтках правителів

КИЇВ. – Активісти Майдану 23 лютого потрапили до маєтку колишнього генерального прокурора Віктора Пшонки у селі Гореничі поблизу Києва і були здивовані накопиченими у ньому скарбами. Це були сотні ювелірних виробів, стародавніх ікон, евангелій, мощів святих, коштовних витворів мистецтва, колекцій холодної зброї, численних нагород. 22 лютого люди нарешті змогли побачити славнозвісну резиденцію Віктора Януковича у Межигір'ї. Маєток спершу був відкритий для журналістів, а згодом і для усіх бажаючих. У соціяльних мережах з'явилося багато світлин Межигір'я, які підтвердили наявність величезного зоопарку, автопарку, творів мистецтва. Резиденція В. Януковича в Карпатах „Синьогора" з 22 лютого теж стала доступною, в ній проводяться екскурсії. *(„Українська правда", „Трибуна")*

АМЕРИКА І СВІТ

Військо менше, але бойове

ВАШІНҐТОН. – Газета „Ню-Йорк Таймс" повідомила 23 лютого, що Секретар Департаменту оборони Чак Гейґел плянує зменшити чисельність Армії США до найнижчого за останні 74 роки рівня. Згідно з новим проєктом, військо матиме у своєму складі від 440 тис. до 450 тис. осіб. Крім того, Пентаґон пропонує зняти з озброєння військово-повітряних сил низку бойових літаків, зокрема штурмовики „А-10 Thunderbolt II". Чисельність Армії США до 2011 року складала 566 тис. осіб. У січні 2012 року Президент Б. Обама оприлюднив нову військову стратегію, котра передбачала відмову Вашінґтону від фінансово дорогих операцій, подібних до іракської чи афганської. Тому було взято курс на зменшення збройних сил. При цьому малося на увазі, що боєздатність війська залишиться на високому рівні. *(„Кореспондент")*

З фельдмаршалів – у президенти

КАЇР – 24 лютого Прем'єр-міністер Єгипту Газем аль-Беблаві оголосив про резиґнацію уряду країни. Розпуск кабінету міністрів відкриває шлях міністрові оборони Абделеві Фаттахові аль-Сісі до участи у президентських виборах. Очікується, що новим прем'єром стане міністер у справах житла Ібрагім Маглеб. Про висунення своєї кандидатури на пост президента А. аль-Сісі повідомив на початку лютого. Його попросила про це Вища Рада збройних сил Єгипту. Для того, аби мати право кандидувати, фельдмаршалові довелося залишити свою військову посаду. Країною покищо керує тимчасовий президент Адкі Мансур, якого призначили на цей пост після поваленння влітку 2013 року влади ісляміста Мохаммеда Мурсі. *(„Кореспондент")*

Гомосексуали – поза законом

КАМАЛА. –– 24 лютого Президент Уганди Йовері Кагута Мусевені запровадив пожиттєве ув'язнення для деяких категорій гомосексуалів. Керівник держави підписав такий закон на урочистій церемонії у своїй резиденції. Присутні журналісти і чиновники схвалили таке жорстоке рішення оплесками. Пожиттєве ув'язнення загрожує тим ґеям і лесбіянкам, котрих звинувачують у злочинних зв'язках з неповнолітніми, а також з хворими партнерами. Тим, кого вперше заарештували за гомосексуальний зв'язок, загрожує до 14 років тюрми. Підписаний закон викликав протести з боку західніх країн. Зокрема США остерегли Уганду, що взаємини між двома державами у випадку підписання документу значно погіршаться. Тим часом Уганда є лише однією з 38 африканських країн, де гомосексуальність визнана злочином. *(„Дзеркало тижня")*

Тибет не перестає бути проблемою

ПЕКІН. – Уряд Китаю відмовився визнавати повноваження нещодавно призначеного Вашінґтоном Спеціяльного координатора з тибетських питань Сари Сюол. „Пекін виступає категорично проти спроб закордонних держав втручатися у внутрішні справи Китаю з допомогою так званого тибетського питання", – говориться в заяві Міністерства закордонних справ Китаю. С. Сюол була призначена на посаду координатора щодо Тибету після зустрічі Президента Барака Обами і духовного провідника Тибету Далай-Лами, яка відбулася 21 лютого. *(„Дзеркало тижня")*

Ресурси моря – причина конфліктів

МАНІЛА. – Китайські прикордонники вперше застосували водомети, щоб відігнати філіппінських рибалок з вод, котрі Пекін вважає своїми. Інцидент стався 20 лютого поблизу рифу Скарборо в Південно-Китайському морі. За даними філіппінських військових, китайські кораблі не пішли з цього району. Риф Скарборо розташований за 220 кілометрів від найбільшого філіппінського острова Лусон. В Манілі вважають, що ця територія перебуває в її економічній зоні. Тим часом до найближчої китайської території — острова Гайнань — від Скарборо 650 кілометрів. Китай претендує на 90 відс. території Південно-Китайського моря, багатого на рибні ресурси. Цей водний простір вважають своїм також Філіппіни, Бруней, Малайзія, Тайвань і В'єтнам. *(„Кореспондент")*

УКРАЇНА РЕВОЛЮЦІЙНА...

(Продовження зі стор. 1)

українців. „Беркут" застосував ґранати, водомети, сльозгінний газ, снайпери розстрілювали беззбройних людей… Бої тривали на барикадах самооборони Майдану, на вулиці Грушевського, „Беркут" пустив проти повстанців бронетранспортери, цим негідникам вдалося спалити декілька наметів, у тому числі той, що слугував церквою для революціонерів… Майданівці змушені були виступити з Українського дому… Журналісти зафільмували моменти дивовижної самопожертви молодих самооборонців, які під прицільним снайперським вогнем відтягали з поля бою свої поранених товаришів…

■ Посол США Джефрі Пает: „Американський уряд відповість на насилля з боку української влади всіма можливими санкціями…"

19 лютого

■ Міністер закордонних справ Швеції Карл Більдт: „Сьогодні Президент Янукович заплямував свої руки кров'ю. І я боюся, що шлях, який він обрав, приведе до ще більших страждань і жорстокости… Людей вбивають з вогнепальної зброї… Мирних демонстрантів…".

■ Міністерство внутрішніх справ і Служба безпеки України оголосили про „антитерористичну акцію" – тобто про відкриту війну зі своїм народом. До Києва з усіх східніх міст рушили підкріплення для „Беркуту" і тисячі бандитів-тітушок. Разом з тим почалася нова форма опору кривавому режиму: люди з міст і сіл при дорогах до Києва перепиняли автобуси з кримінальниками, проколювали шини і таким чином вберігали столицю від навали цієї сволоти. На Дніпропетровщині люди лягли на колію і не пустили поїзд з „беркутівцями" на Київ…

■ Політолог з Ратґерського університету Олександер Мотиль: „Силовий сценарій буде початком кінця режиму Януковича, мабуть – і кінцем самого Януковича. Але трагедія полягає в тому, що це також може бути і кінець України… Заклики Заходу до примирення обох сторін протистояння в Україні є проявом „подвійної моралі". Це те саме, що у вересні 1939 року говорити Німеччині і Польщі – будь ласка, припиніть збройний конфлікт, бо обидві сторони відповідають за війну…".

20 лютого

■ Президент США Барак Обама, виступаючи на міжнародній зустрічі у Мексико, звинуватив Росію у підтримці наступу на демократію в Україні та Сирії: „Це не змагання між Росією та США, йдеться про здійснення бажань народів України та Сирії здобути основні свободи – свободу слова, свободу зібрань, прозорі та чесні вибори – і фундаментальні права, які невіддільні від кожної людини".

■ Рада міністрів Европейського союзу домовилася щодо впровадження санкцій проти представників режиму Януковича, тільки ще не дійшли згоди щодо конкретних осіб…".

■ Колишній український політв'язень і правзахисник Мирослав Маринович: „Все своє життя я захоплювався західньою цивілізацією як цариною цінностей. Сьогодні я близький до того, щоб перефразувати Байрона: „Зрадливосте, твоє імя – Европа!... Припиніть „висловлювати глибоку стурбованість". Всі протестувальники на Майдані мають вже алерґію на цю фразу, яка в наших обставинах втратила будь-який сенс, тоді як усі ґанґстери в українській урядовій банді висміюють безпорадність ЕС...".

■ В Києві відбулася чотиригодинна зустріч міністрів закордонних справ Німеччини, Франції і Польщі з Президентом Віктора Януковичем. Декілька разів він виходив з залі, щоб зателефонувати до Москви, до Володимира Путіна. Свідчення журналістів „Української правди": „Міністри вийшли з Адміністації Президента з похмурими обличчями. Відмовилися від запланованої зустрічі з пресою…".

■ Міністер Віталій Захарченко дозволив „Беркуту" застосовувати вогнепальну зброю проти майданівців. З протесту проти цього злочинного рішення з фракції „реґіоналів" вийшов генерал-лейтенант міліції Віктор Розвадовський. Також група депутатів-закарпатців залишила фракцію Партії Реґіонів.

■ Під час силового протистояння на Грушевського здалися майже 40 бійців внутрішніх військ з полковником на чолі, перейшовши на бік повсталого народу. Міліція в Ужгороді і Черкасах відмовилася стріляти у мирних протестувальників.

■ Українська Православна Церква Київського патріярхату припинила молитися за владу: за диявола молитися не можна!

■ Виявилося. що ті кілька „беркутівців", котрі потрапили до лікарень, належать до російського „спецназу". Ось чому вони стріляли в українців так безжально.

■ Пізно увечорі Верховна Рада понад 330 голосами ухвалила рішення повернути усіх військових в місця їхньої дислькації.

21 лютого

■ В. Янукович телефонував до В. Путіна і просив ґарантій на випадок втечі з України. В. Путін ухилився від конкретної відповіді. Також стало відомо, що Росія ухвалила рішення не видавати обіцяного раніше другого траншу в рамках московських угод…".

■ Польський депутат Европарляменту Яцек Саріюш-Вольський для УНІАН: „В Україні зараз – не громадянська війна, якщо мати на увазі війну однієї частини народу проти іншої. Насправді ми бачимо війну української влади проти власного народу".

■ В Адміністрації Президента В. Януковича, представники Евросоюзу, провідники української політичної опозиції Арсеній Яценюк, Віталій Кличко і Олег Тягнибок підписали Угоду з вреґулювання кризи в Україні. З погляду Майдану це виглядало так, ніби опозиція, на словах багато разів визнаючи, що з В. Януковичем нема жодного сенсу сідати за стіл переговорів, все ж сіла…

■ У виступі на Майдані журналіст Дмитро Ґнап підписання цієї Угоди назвав „зрадою" і докоряв В. Кличкові – мовляв, як же той міг опуститися так низько, що потиснув руку узурпаторові і розпинателеві України. Але найдратівливішим моментом було навіть не те „рукостискання", а положення згаданої угоди, згідно з яким позачергові президентські вибори мають відбутися „не пізніше грудня 2014 року".

■ Критика з уст Д. Ґнапа була тяжким ударом для В. Кличка, людини, як виглядає, щирої, прямої, але політично ще не досвідченої. Він стояв перед Майданом дуже знічений, розгублений і навіть не пробував виправдовуватися. Тільки сказав: „ Я ж один з вас, і так само, як ви, все роблю для нашої Батьківщини. Якщо я когось чимось образив, прошу пробачення…". Зійшовши зі сцени, В. Кличко сказав: „Янукович не подасть у відставку, це не реально, а масовий штурм, який мітинґувальники пообіцяли на ранок суботи у разі, якщо Янукович не піде у відставку, буде великою помилкою. Аґресивні дії не потрібні".

■ Сотник однієї з сотень самооборони Володимир Парасюк закликав Майдан не вірити в жодні переговори з убивцею В. Януковичем і домагатися негайної його відставки.

■ Командир самооборони „Правого сектору" Дмитро Ярош остеріг Майдан від ілюзій: поступка В. Януковича – це насправді тактика, з допомогою якої він хоче виграти час і до грудня перегрупувати свої сили, щоб піти в новий наступ на народ. Тому революція мусить довести до повного повалення режиму В. Януковича.

■ Народний депутат Олег Ляшко від імені Майдану проголосив ультиматум: 22 лютого Президент В. Янукович повинен подати у відставку, інакше Майдан прийде до нього в

(Закінчення на стор. 12)

ЗА КУЛІСАМИ ПОЛІТИЧНИХ ТОРГІВ

Гроші „реґіоналів“ у США

Сергій Лещенко

Понад 10 млн. грн. інвестували українські „реґіонали“ в американську політику. Таку суму соратники Віктора Януковча сплатили за послуги лабістських фірм у Вашинґтоні. Гроші пройшли туди за посередництва сумнівної брюсельської організації.

Майже два роки тому в Брюселі була створена організація „Европейський центр сучасної України“ (European Center for a Modern Ukraine). Вона замислювалася для просування України на рівні европейських інституцій. А насправді перетворилася в пральну машину Партії Реґіонів, покликану відмити їхню репутацію на Заході, використовуючи гроші малозрозумілого походження.

Засновниками згаданого „центру“ виступили троє депутатів від Партії Реґіонів, які за останні два роки значно посунулися владними сходами – Міністер закордонних справ Леонід Кожара, глава бюджетного Комітету парламенту Євген Гелер і глава Комітету міжнародних справ Верховної Ради Віталій Калюжний.

Керівником організації стала німкеня з подвійним прізвищем Іна Кірш-Ван де Ватер, яка разом з двома европейцями також увійшла в число засновників.

Скарбником організації був призначений „реґіонал“ В. Калюжний – попри те, що депутатам заборонено законом обіймати керівні посади в будь-яких установах.

Тому після того, як ми в „Українській правді“ написали про участь Л. Кожари, Є. Геллера та В. Калюжного, а також суміщення останнім мандату з роботою в бельгійській організації, „реґіонали“ провели заміну.

Замість чинних депутатів від партії влади до складу засновників брюсельської контори ввели колишніх депутатів депутат Олега Надошу, Олексія Плотнікова, а також невідому нам Ксенія Соловйову 1987 року народження.

Усі перераховані депутати входять до так званої „групи Клюєва“. Офіційним прикриттям для „Европейського центру сучасної України“ є підготування інформаційних бюлетенів для західньої авдиторії з викладенням позиції в руслі партійної лінії „реґіоналів“. При цьому, щоб не бути запідозреним у причетності до влади в Україні, версія подій викладається обережно, лише певним замовчуванням видаючи свою сутність.

Наприклад, один слайд з останньої презентації цього центру. Тут описано події навколо голосування диктаторських законів 16 січня. В бюлетені для західньої авдиторії починають опис ситуації з того, що речник Верховної Ради і його заступник були заблоковані опозицією в своїх офісах (без пояснення причин – чому). Потім написано, що опозиція зажадала позачергових виборів, але не висунула єдиного кандидата – хоча і не повинна була, оскільки вибори так і не призначено. Подібними перемикуваннями наповнена вся продукція, яку готує згаданий центр.

Але підготування інформаційних матеріялів – це лише поверхня айсберґа. Схоже, що головне призначення установи у Брюселі – це винаймання лабістів та піарників для просування „реґіоналів“, а також переказ грошей за ці послуги: від політиків з сумнівною репутацією – респектабельним західнім компаніям.

Так, на сайті Еврокомісії „Европейський центр сучасної України“ відзвітував, що їх бюджет на 2013 рік становив лише... 10 тис. евро. Водночас за 2013 рік вони заплатили американським лабістам у 50 (!) разів більшу суму – 720 тис. дол. В 2012 році бельгійський посе-

(Закінчення на стор. 17)

Сотник, який переломив хід історії

Нижче вміщений текст розмови кореспондентки „Української правди“ Оксани Коваленко з Володимиром Парасюком не залишить байдужим жодного з наших читачів. В. Парасюк – це той сотник, який переломив хід революції і не дозволив Вікторові Януковичеві всидіти на Банковій ще вісім місяців. Це він прорвався до сцени в п'ятницю, 21 лютого, коли було підписано „мирову угоду" між В. Януковичем та провідниками опозиції. Він оголосив ультиматум і змусив політиків не боятись, а В. Януковича – негайно втікати з території „Межигір'я" у невідомому напрямку. За словами О. Коваленко, до редакції „Української правди“ надійшла величезна кількість повідомлень і прохань з різних куточків України і навіть з Росії потиснути його мужню руку. У відповідь на це він сором'язливо попросив не робити з нього героя.

– Володимире, Вас всі запам'ятали у військовій формі, проте Ви, мабуть, не військова людина. Розкажіть, будь ласка, про себе, чим Ви займались у мирному житті?

– На даному етапі я маю невелику студію, яка займається відеофільмуванням, ми створюємо різні святкові програми. Освіту я отримав у Львівському національному університеті ім. Івана Франка на економічному факультеті. Мені 26 років.

– Ви сотник, тобто командуєте людьми. Чи вчились Ви військової справи?

– Я був членом студентського братства у Львові, військовий вишкіл отримував у таборах, де панував дух українства. У таборах я дізнався історичну правду про події в Україні, про 1920-ті роки, про Голодомор в Україні.

– Коли ви приїхали на Майдан?

– Я приїхав за день до того, як Беркут розігнав студентів. Нас поселила одна киянка, яка живе недалеко від Хрещатика. Ми ходили на Майдан, слухали виступи. А в ту ніч ми хотіли лишитися, але були дуже виснажені і заснули. А зранку почули, що Беркут розігнав Майдан.

– І що вирішили робити?

– Всі збирались на Михайлівській площі. На площі був Юрій Луценко, який згрупував до купи всіх людей. Ми писали плякати англійською мовою з закликом до Европи, бо думали, що таким романтичним методом зможемо побороти режим Януковича. Ми їздили з Автомайданом по місту, закликали людей виходити. Тоді він ще не був зформований як організація. Потім ми приїхали на Мільйонне віче і залишилися. Я кілька разів за цей час їздив додому, бо є робота. Але вдома у Львові намагався брати участь в акціях. Ми організовували революційний автопробіг до підприємств Ґереґи – до Епіцентру, бльокували військові виїзди.

– А на Грушевського Ви були?

– Ми в той день приїхали на віче, послухали, зрозуміли, що нічого не буде, і поїхали додому. Але в дорозі я прочитав, що біля стадіону починаються заворушення. Тому біля Житомира ми повернули назад. Відстояли на Грушевського ніч. Потім я кілька разів після того їздив у Львів. Ситуація була напружена – політики не робили вольових рішень, не брали на себе відповідальности, все пускали на самоплив. Тому ми намагались робити справу і там, і тут.

– Ви були тут, коли почався „мирний наступ“?

– Ми виїхали в ніч, коли почався останній штурм Беркутом 18 лютого, коли силовики вже зайшли на Майдан. Тоді я намагався організу-

(Закінчення на стор. 8)

АМЕРИКА І СВІТ

Нові бійки за Єрусалим

ЄРУСАЛИМ. – Ізраїльська поліція 25 лютого розігнала палестинців, котрі зчинили безпорядки на Храмовій горі в Єрусалимі. Молодих людей, котрі кидали в поліцію каміння і петарди, затримали. Приводом для цих палестинських протестів став поданий до Кнесету законопроєкт про доступ юдеїв на верхівку гори, де стоїть мусульманська мечеть „Баня скелі“. Саме в цій мечеті є камінь, з якого, за мусульманськими віруваннями, пророк Мухаммед вознісся на небеса. В юдаїзмі вважають, що цей камінь, швидше за все, був частиною вівтаря одного з двох зруйнованих юдейських храмів. Храмова гора розташована у східній частині Єрусалиму. Палестинці наполягають, щоб ця частина міста в майбутньому стала столицею їхньої незалежної держави. Позиція Ізраїлю полягає в тому, що весь Єрусалим є єдиною і неподільною столицею цієї країни. *(„Креспондент“)*

Лондон і Тегран відновили взаємини

ЛОНДОН. – 20 лютого Міністерство закордонних справ повідомило про відновлення дипломатичних взаємин з Іраном – покищо на рівні довірених у справах. У 2011 році на Посольство Великобританії в Теграні напали демонстранти, які протестували проти запровадження західніми країнами антиіранських санкцій. Невдовзі після того Іран закрив свою дипломатичну місію в Лондоні. Від того часу інтереси Великобританії в Ірані представляло Посольство Швеції. *(„Кореспондент“)*

Обидві Кореї можуть об'єднатися

СЕУЛ. – 25 лютого Президент Південної Кореї Пак Кин Хе оголосила про необхідність створити комітет з підготування до об'єднання Кореї. „Ми повинні знайти систематичні і конструктивні підходи до вирішення проблеми об'єднання, і я докладу всіх зусиль для досягнення об'єднання і встановлення миру на Корейському півострові“, - наголосила Пак Кин Хе. *(УНІАН)*

Тюрма – за мирні демонстрації

МОСКВА. –– Замоскворецький суд російської столиці 24 лютого засудив сімох учасників мирних антурядових протестів на терміни від двох до чотирьох років тюрми. Найтяжчий реченець випав на долю Сергія Кривова, якого звинуватили за те, що він намагався відібрати палку від поліцейського. Провиною інших було скандування гасел проти режиму Президента Володимира Путіна. Жоден з засуджених не визнав своєї вини. *(„Кореспондент“)*

В Єгипті далі гинуть християни

ТАБА, Єгипет. – 23 лютого в курортному місті Таба, розташованому в декількох сотнях метрів вод кордону з Ізраїлем, терорист-смертник підірвав автобус з туристами-християнами з Південної Кореї, котрі здійснювали прощу у монастир св. Катерини. Загинули троє корейців і водій-єгиптянин. Відповідальність за злочин взяла на себе терористична група „Ансар Бейт аль-Макдіс“, котра діє на Синаї. Її бойовики стоять за більшістю терористичних акцій, здійснених в Єгипті протягом останніх місяців. *(„Дзеркало тижня“)*

Більшість ісляндців – за евроінтеґрацію

РЕЙК'ЯВІК. – Після того, як 21 лютого парлямент Ісляндії підтримав ініціятиву Міністра закордонних справ Гунара Браі Свенсона про остаточну відмову від курсу на евоінтеґрацію, 23 лютого відбулися багатотисячні акції протесту проти цієї відмови. За даними поліції, у столиці перед будинком парляменту віче зібрало майже 4,000 осіб. Вони вимагали провести обіцяний ще у травні 2013 року референдум щодо приєднання до Европейського союзу. 25 лютого протести повторилися, ставши наймасовішими від 2009 року, коли країна перебувала в тяжкій фінансовій кризі. За даними останніх опитувань суспільної думки, більше половини населення країни виступає за продовження переговорів про приєднання Ісляндії до Европейського союзу. *(УНІАН)*

Майдан Незалежности і Церква

Коли майбутні покоління вивчатимуть з об'єктивних досліджень і правдивих спогадів історію сьогоднішньої революції в Україні – а така історія буде неодмінно написана, – то одна з найславніших її сторінок розповідатиме про надзвичайну, винятково важливу ролю Церкви у цій праведній боротьбі нашого народу за свободу і гідність, за соціяльну і національну справедливість, за життя.

Майдан Незалежности в українській столиці, протестні майдани усіх інших міст України, великих і малих, дивують цілий світ багатьма своїми якостями – самоорганізованістю, дисциплінованістю, людяністю, духом братерства і взаємодопомоги, високим рівнем політичної зрілости, рівнем світоглядних переконань та ідей. Але найбільше вражає релігійна віра цих людей – така глибока і чиста, що весь час панує відчуття живої присутности на Майдані Милосердного Господа.

Як це правильно, як це прекрасно і як це спасенно – що Церква у цей неймовірно тяжкий і доленосний час стоїть на Майдані зі своїм народом. Що кожну годину, вдень і вночі, в страшні морози і сніги, на сцену Майдану виходять гуртом священики різних конфесій – православні, греко-католики, римо-католики, протестанти – служать короткі Служби Божі, читають молитви, співають „Боже Великий, Єдиний...", гарячими проповідями підтримують в людях віру в перемогу.

Також добре, що багато разів виходили на цю ж сцену юдейські і мусульманські духівники.

І так хочеться вірити, що ця єдність нашого народу і Церкви вже назавжди залишиться одним з визначальних чинників розвитку Української держави, чинником відродження української нації. Бо чи може народ, здійснивши головну мету своїх змагань і офірувань, відкласти убік наснажуючі ідеали – на тій підставі, що відтепер є можливість жити „як усі"? Хіба це „як усі" може вдовольнити народну душу після величезного наруження всіх сил? Недаремно саме в умовах збройного опору виникло гасло „Бог і Україна!", і хіба воно може потьмяніти тепер, хіба Бог не чекає від нас нових зусиль, нового героїзму – в царині духу? Адже ж без національно-духовного просвітлення Українська держава залишиться чимось подібним до тіла без гарячої крови, без пульсуючого серця, без зв'язку з вищим сенсом людського існування.

Народ, його культура, мова, духовні традиції – це більше, ніж економіка, ніж технічний проґрес. Україна здійснить свою вищу місію, коли і в мирній праці від неї не відійде Бог. Не даймо цій істині заглухнути серед марного галасу багатопартійности. Пам'ятаймо, що українське „або-або" завжди буде актуальним: або ми далі будемо жертовно узгоджувати все наше життя з гаслом „Бог і Україна!", або залишимося невиразною плямою на марґінесі чужих цивілізацій.

І коли Україна нині стоїть перед необхідністю докорінно змінити всю державно-політичну систему, то новий провід своїм дороговказом повинен обрати ті святі вартості, за які йшли і йдуть ще й сьогодні на смерть вірні сини і дочки нашого народу.

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Газета заснована у 1893 році — Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич
Редактори: Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800 **E-mail:** svoboda@svoboda-news.com
Fax (973) 644-9510 **Website**: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:
Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата: $90.00 на рік, $50.00 на півроку.
Для членів УНСоюзу – $80.00 на рік, $45.00 на півроку.
Електронна версія (www.svoboda-news.com) – $40.00.
Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda".
Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ"

Адміністрація / Оголошення	Володимир Гончарик
	☎ (973) 292-9800 x 3040 **Fax** (973) 644-9510 **E-mail** adukr@optonline.net
Передплата	Володимир Гончарик
	☎ (973) 292-9800 x 3040 **E-mail** subscription@svoboda-news.com

Список загиблих учасників Евромайдану

Список загиблих учасників Евромайдану – це перелік загиблих учасників акцій протесту в Україні у грудні 2013-лютому 2014 року, публічно названих „Небесною сотнею". До даного списку входять особи мирних громадян України, котрі мали безпосереднє відношення до ідеї та акції Евромайдану. За інформацією Медичної сотні, загалом загинуло біля 100 осіб, ідентифіковано – 58 осіб. 21 лютого Міністерство охорони здоров'я України офіційно визнало 77 смертей за період 18-21 лютого. (За даними „Вікіпедії")

Ім'я	Місто	День загибелі
Мазуренко Павло	невідомо	22 грудня 2013
Вербицький Юрій Тарасович	Львів	21/22 січня 2014
Нігоян Сергій Гагікович	Дніпропетровщина	22 січня 2014
Жизневський Михайло Михайлович	Київщина	22 січня 2014
Сеник Роман Федорович	Львівщина	25 січня 2014
Хом'як Віктор Борисович	Волинь	невідомо
Калиняк Богдан Михайлович	Коломия	28 січня 2014
Синенко Сергій Петрович	Запоріжжя	13 лютого 2014
Дідич Сергій Васильович	Прикарпаття	18 лютого 2014
Кіщук Володимир Юрійович	Київщина	18 лютого 2014
Шаповал Сергій Борисович	Київ	18 лютого 2014
Сердюк Ігор	Полтавщина	18 лютого 2014
Хурція Зураб	Грузія	18 лютого 2014
Дворянець Антоніна	Київщина	18 лютого 2014
Веремій В'ячеслав Васильович	Київ	18 лютого 2014
Брезденюк Валерій Олександрович	Київщина	18 лютого 2014
Корчак Андрій	Львівщина	18 лютого 2014
Наумов Володимир Григорович	Донеччина	18 лютого 2014
Капінос Олександр Анатолійович	Тернопільщина	18 лютого 2014
Плеханов Олександр Вікторович	Київ	18 лютого 2014
Зайко Яків Якович	Житомир	18 лютого 2014
Кульчицький Володимир Станіславович	Київ	18 лютого 2014
Черненко Андрій	Київ	19 лютого 2014
Пасхалін Юрій Олександрович	Черкащина	19 лютого 2014
Васильцов Віталій Валерійович	Київщина	18 лютого 2014
Вареница Роман Михайлович	Львівщина	20 лютого 2014
Пантелєєв Іван Миколайович („Креман")	Донеччина	20 лютого 2014
Точин Роман Петрович	Львівщина	20 лютого 2014
Чміленко Віктор Іванович	Кіровоградщина	20 лютого 2014
Ушневич Олег Михайлович	Львівщина	20 лютого 2014
Ткачук Ігор Михайлович	Прикарпаття	20 лютого 2014
Царьок Олександр Миколайович	Київщина	20 лютого 2014
Голоднюк Устим Володимирович	Тернопільщина	20 лютого 2014
Щербанюк Олександр Миколайович	Буковина	20 лютого 2014
Костенко Ігор Ігорович	Львів	20 лютого 2014
Шилінг Йосип Михайлович	Львівщина	20 лютого 2014
Паращук Юрій Григорович	Харків	20 лютого 2014
Дзявульський Микола Степанович	Хмельниччина	20 лютого 2014
Сольчаник Богдан Зиновійович	Львівщина	20 лютого 2014
Бондарчук Сергій Миколайович	Хмельниччина	20 лютого 2014
Захаров Володимир Костянтинович	Київ	18 лютого 2014
Мойсей Василь Михайлович	Волинь	20 лютого 2014
Байдовський Сергій Романович	Волинь	20 лютого 2014
Арутюнян Георгій Вагаршакович	Рівне	20 лютого 2014
Войтович Назар Юрійович	Тернопільщина	20 лютого 2014
Гриневич Едуард Миколайович	Волинь	20 лютого 2014
Жаловага Анатолій Григорович	Львів	20 лютого 2014
Жеребний Володимир Миколайович	Львівщина	20 лютого 2014
Кемський Сергій Олександрович	Житомирщина	20 лютого 2014
Мовчан Андрій Сергійович	Київ	20 лютого 2014
Смоленський Віталій Віталійович	Київ	20 лютого 2014
Чернець Віктор Григорович	Черкащина	19 лютого 2014
Пагор Дмитро	Хмельниччина	19 лютого 2014
Дигдалович Андрій Іванович	Львівщина	20 лютого 2014
Вайда (Байда) Богдан Іванович	Львівщина	20 лютого 2014
Кіпіані Давид	громадянин Грузії	21 лютого 2014
Бондарєв Сергій Анатолійович	Донеччина	18 лютого 2014
Гурик Роман Вікторович	Івано-Франківськ	19 лютого 2014
Дмитрів Ігор Федорович	Прикарпаття	20 лютого 2014
Корнеєв Анатолій Петрович	Хмельниччина	20 лютого 2014
Коцюба Віталій Миколайович	Львів	20 лютого 2014
Опанасюк Валерій Адамович	Рівне	20 лютого 2014
Павлюк Володимир	Прикарпаття	20 лютого 2014
Паньків Микола	Львівщина	20 лютого 2014
Храпаченко Олександр Володимирович	Рівненщина	20 лютого 2014
Шимко Максим	Вінниця	20 лютого 2014
Бльок Іван Іванович	Львівщина	20 лютого 2014
Тарасюк Іван Миколайович	Волинь	20 лютого 2014
Полянський Леонід Петрович	Вінничина	невідомо
Саєнко Андрій Степанович	Київщина	20 лютого 2014
Котляр Євген	Харків	20 лютого 2014
Шеремета Людмила Данилівна	Хмельницький	22 лютого 2014
Максимов Дмитро Олексійович	Київ	18 лютого 2014
Швець Віктор Миколайович	Київ	19 лютого 2014
Цепун Андрій Михайлович	Київ	21 лютого 2014
Машков Максим	невідомо	21 лютого 2014
Горошишин Максим	Черкащина	18 лютого 2014
Олег	Полтавщина	23 лютого 2014
Ільків Богдан Іванович	Львівщина	22 лютого 2014
Мельничук Володимир Валерійович	Київ	20 лютого 2014
Пехенько Ігор Олександрович	Київщина	23 лютого 2014
Чаплинський Володимир Володимирович	Київщина	22 лютого 2014
Семисюк Микола Миколайович	Хмельницький	20 лютого 2014
Тарщук Микола	невідомо	23 лютого 2014
Братушко Олексій Сергійович	Суми	22 лютого 2014
Лінійчук Олег	Одещина	20 лютого 2014
Бойків Володимир Васильович	Київ	24 лютого 2014

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Громадські організації закликають до дії

Численні громадські організації та установи продовжують надсилати до „Свободи" заяви та звернення з приводу сучасного становища в Україні. Огляд цих документів вміщено нижче.

Асоціяція українських правників Америки

22 лютого Верховна Рада України, виходячи з наданих Конституцією повноважень, переважною більшістю голосів констатувала усунення Віктора Януковича від виконання обов'язків Президента України. Після цього український парламент поклав виконання обов'язків з координування низки міністерств на визначених народних депутатів та скерував діяльність уряду на забезпечення проведення позачергових президентських виборів 25 травня 2014 року. Ухвалені з цього приводу відповідні постанови Верховної Ради України цілковито відповідають Конституції України і засадам верховенства права, прийнятим міжнародною спільнотою. Асоціяція українських правників Америки закликає США, Евросоюз та уряди всіх країн підтримати дії українського парляменту як такі, що виражають істинну волю українського народу. З цією метою закликаємо США та Евросоюз висловити підтримку діям Верховної Ради України і визнати їх конституційність як таких, що уповні відображають волю народу; категорично відкинути будькі заяви колишнього Президента В. Януковича та його найближчого оточення з приводу нібито протизаконного усунення їх від влади внаслідок „державного перевороту" та з приводу того, нібито він і надалі є Президентом України; рішуче засудити й запобігти будь-яким внутрішнім чи зовнішнім спробам сепаратизму і порушення державної цілісності України; невідкладно вдатися до заходів економічної допомоги Україні з метою зупинення економічної кризи в державі, що стала наслідком злочинних і грабіжницьких дій з боку режиму В. Януковича та економічного тиску.

Український Католицький Університет

24 лютого: Диктатора скинуто. Безумство влади припинено. Найгірші сценарії цілковитої втрати незалежности з Божою поміччю відвернено. Здобуто те, у чому дехто з нас уже починав зневірюватися.

Ще тиждень тому ця вістка викликала б у нас бурхливу радість. Але сьогодні ця очевидна радість затемнена болем за понесені втрати й непевністю за майбутнє.

Образ „Небесної сотні" свердлить сумління тих мільйонів, що залишилися на землі: хто понесе відповідальність за нову національну трагедію? Службових розслідувань мало – потрібен національний, якщо не міжнародний трибунал. Не лише, щоб підвести риску під минулим, а й тому, щоб унеможливити повторення цих жахіть у майбутньому. (…)

В основу діяльности всіх органів влади та функціонування усіх сфер суспільного життя, зокрема освіти, слід покласти цінності, за які боровся Майдан і за які віддали своє життя його герої. Україна підтвердила свою приналежність до європейської цивілізації. Тому підписання Угоди про асоціяцію з ЕС буде вже підтвердженням доконаного факту. (…)

Гідно поховати і вшанувати полеглих, розділити біль їхніх родин, заопікуватися пораненими й осиротілими – це наш християнський обов'язок перед героями Майдану. Нашим громадянським обов'язком перед ними є збудувати Україну, в якій ніколи вже не постане потреба в такій кривавій жертві.

Складаємо сердечну подяку всім активістам УКУ за великий дар спільної праці задля досягнення єдиної мети. Низький поклин друзям УКУ та його жертводавцям за всебічну матеріяльну та духовну підтримку.

А тепер – до праці! Будьмо носіями цінностей, з яких постане нова Україна!

СФУЖО

20 лютого: Світова Федерація Українських Жіночих Організацій, як і увесь світ, з жахом спостерігала за розвитком подій 18-20 лютого в Києві та по всій Україні. Висловлюємо глибоке співчуття рідним і близьким загиблих учасників Евромайдану, справжніх патріотів, героїв України. Вони віддали за Україну своє життя. Віддали за краще майбутнє. Закликаємо наші організації та усіх, хто може, надавати різнобічну гуманітарну допомогу (одяг, медикаменти, фінансові датки) потребуючим в Україні через гуманітарні установи у країнах Вашого осідку.

Дякуємо за Вашу підтримку та відгуки на наші заклики. Закликаємо і надалі демонструвати Вашу підтримку України на шляху до волі і демократії.

Конґрес Українців Канади

20 лютого: Конґрес Українців Канади (КУК) терміново закликає усіх канадців підтримати надання гуманітарної допомоги українцям на Евромайдані, забезпечувати їх харчами, одягом та притулком. Канадці можуть підтримати ці ініціятиви вже сьогодні, зробивши фінансову пожертву. Цю гуманітарну допомогу координує КУК через Канадсько-Українську Фундацію, Суспільну Службу Українців Канади, та Українську Кооперативну Раду Канади (УКРК). Зокрема УКРК забезпечила можливість усім українським кредитовим спілкам приймати пожертви, які будуть використані для придбання необхідних ліків, медикаментів та обладнання, одягу та продуктів харчування, а також організації тимчасового житла. Пожертви на Евромайдан, для яких потрібна податкова посвідка, можуть бути зроблені через Канадсько-Українську Фундацію чеком на „CUF MaidanFund", який треба надіслати на адресу: Canada Ukraine Foundation, 203-952 Main St., Winnipeg, Manitoba, R2W 3P4 Canada. Пожертви за допомогою кредитної картки можна зробити онлайн: www.cufoundation.ca. Також допомогу приймає Суспільна Служба Українців Канади. Чеки можна виписувати на „Pomich Ukraini Fund" і надсилати до Pomich Ukraini Fund, P. O. Box 74529, 270 The Kingsway, Etobicoke, ON M9A 3T0, Canada. Пожертви кредитною карткою можна зробити онлайн: www.canadahelps.org/dn/15000.

Дипломати у США підтримали Україну

До „Свободи" надійшла вміщена нижче заява працівників дипломатичних представництв України в США:

Неможливо мовчати, коли твоя Батьківщина палає у вогні, від куль масово гинуть люди, панують шок, біль і страждання, існує реальна загроза державності і територіяльній цілісності України. Ми висловлюємо щирі співчуття родинам загиблих і поділяємо їх горе. Українці століттями боролись за своє право жити у вільній, демократичній, незалежній країні, яку наше покоління зобов'язане побудувати. Ми – з своїм народом, ми за його гідне европейське майбутнє. У цей трагічний час верх мають взяти мудрість та негайне припинення кровопролиття і братовбивства.

Ми закликаємо до мирного розв'язання протистояння заради всього народу України, заради соборності нашої держави і її майбутнього.

Надзвичайний та Повноважний Посол України в США **Олександер Моцик**, працівники Посольства **Ярослав Брисюк, Андрій Базів, Ігор Баранецький, Марія Будякова, Анатолій Воронецький, Олександер Гіренко, Ярослава Заєць, Неля Івановчик, Сергій Кінський, Максим Кравчук, Надія Костенко, Сергій Мальцев, Костянтин Марчук, Дмитро Мошун, Ірина Мостіцька, Наталія Мусієнко, Олександра Нестерчук, Андрій Нікітов, Іван Пелещак, Павло Процюк, Ореста Старак, Юрій Тиркус, Юрій Токар, Зоя Чирук, Володимир Шальківський, Тетяна Шальківська, Олена Шепетюк.**

У Ню-Йорку цю ж заяву підписали Генеральний консул України **Ігор Сибіга** та співробітники Генерального консульства України в Ню-Йорку.

Огляд пошти: у листах – неспокій і ностальгія

Останнім часом до „Свободи" надійшли цікаві статті, котрі не дозволяє оприлюднити нинішній обсяг тиженвика. **Марія Ґоян** з Аделаїди, Австралія, надіслала велике дослідження „Думи мої, думи мої, ви мої єдині", у якому розглядає сучасні події в Україні крізь призму творів Тараса Шевченка. Вона осуджує тих, хто зводить різні наклепи на поета, чіпляє у школах України портрети Віктора Януковича замість портретів Кобзаря, погоджується з продовженням русифікації України.

Полковник, народний депутат України 2-го скликання **Володимир Шевченко** у статті „Пірати Азовського моря", розглядаючи прикордонні конфлікти між Україною і Росією, стверджує: „На українців вже почали полювати росіяни, а українська влада мовчить! Якщо вони безперешкодно роблять це зараз, коли їм стоїть на заваді міжнародне право, то при вступі України до Митного союзу вони робитимуть це ще з більшим нахабством. Мало того, якщо вони роблять це зараз лише у прикордонній смузі, то у Митному союзі робитимуть це на всій території України".

Знову надіслала витинки з польської преси **Ірена Мельник** з Неврінґтону, Конектикат. У супровідному листі вона пише: „Посилаю трагічні спомини про долю Завадки Морохівської – нашого сусіднього села. З вашої газети я довідалася, що в Естонії є жінка, яка укладає пісні і ноти. Я собі подумала, як було б гарно, якби хтось уклав пісню про Миколу-Юрія Віласа. З шкільних літ пам'ятаю пісню про Суліко – це ім'я дуже гарної дівчини, може, навіть, українки. Дівчина сподобалася Сталінові і він вислав її хлопця на Сибір, а дівчину наказав забити. Тому цю пісню уклав той хлопець на Сибіру".

На жаль, редакторам тижневика не вдалося з'ясувати, хто такий Микола-Юрій Вілас. Може, І. Мельник ще напише про нього, а от гарна леґенда про Суліко насправді має іншу історію. Слово „Суліко" грузинською мовою означає „душенька". Вірш „Суліко" написав у 1895 році відомий грузинський поет і громадський діяч Акакій Церетелі, а на музику її поклала його родичка Варинка Церетелі. Вперше пісню вона виконала у 1898 році. У 1937 році під час Декади грузинської культури у Москві пісню виконав жіночий хор як грузинську народну. Пісня й справді сподобалася Сталінові, тому її записали на платівці.

Христина Принада з Картерету, Ню-Джерзі, разом з пожертвою на пресовий фонд „Свободи" (дякуємо!) написала: „Хочу додати велику подяку за надзвичайно цікаві статті у „Свободі" і „Українському тижневику". Отримую обидві гзаети і щотижня читаю „від дошки до дошки". Велике визнання працівникам газет і дописувачам. Не можу собі уявити, що б я робила без Ваших газет".

Сотник, який...

(Закінчення зі стор. 5)

вати людей, щоб вони їхали у Київ. Треба було робити це швидше, бо могло так статися, що вони приїдуть, а Майдану вже нема. Ми з батьком теж поїхали. Нас залякували, що будуть стояти бльокпости. Вони стояли, але поки ми доїхали до Києва, їх вже роззброїли.

Тільки-но приїхали, одразу з батьком пішли на барикади, разом стояли, а коли сонце зійшло, почали відбудовувати барикади, носити колеса.

– А в бойових діях Ви теж з батьком брали участь?

– Так. Пліч-о-пліч завжди стояли. Бо переживали, він – за мене, я – за нього.

– Скільки років батькові?

– Він 1964 року, тобто йому 50 років буде.

– Скажіть, це ви захопили будівлю Консерваторії?

– Коли стабілізувалась ситуація, виникла проблема, що немає де людям жити *(в ту ніч ущент згорів Будинок Профспілок, в якому жили люди. – ред)*. Ми зайшли в Консерваторію. Не було необхідности навіть бити вікна, бо двері були відкриті. Я підійшов до охоронців, ми зв’язалися з адміністрацією будівлі і домовились, що не будемо нічого ламати. А ту частину, де картини і дорогі речі, ми закриємо і нікого не пускаємо.

– Ви вже кілька місяців на Майдані... Кияни допомогають, але вони хоч можуть спати кожну ніч в теплі. Як живеться на Майдані?

– Майдан - це просто велика-велика країна. Я хочу подякувати всім киянам, низький уклін за те, що вони допомагають, носять все, що треба, це просто вражає…

– А як сталося, що Ви стали сотником?

– Коли ми зайшли в консерваторію, до мене підійшов лікар і запропонував організувати медпункт. Я сказав: „Будь ласка“. Прийшли інші люди і запропонували організувати їдальню. Я так само погодився.

А потім прийшли люди, які запропонували створити групу старших людей, які вже мають досвід, які бачили щось в цьому житті, які вже не мають страху. Ми вирішили організувати бойову сотню. Люди почали підтягуватись до нас. Були люди з Харкова, Одеси. Від 30 до 50 років, які служили і в гарячих точках по всьому світу були. Вони запропонували мені ними керувати. Спочатку нас було близько 60 осіб. Ми пішли на переговори, повідомили, що створюється така сотня. Ми не хотіли ярликів, бо люди хотіли зробити свою справу, а далі роз’їхатись додому і жити далі.

Шкода, що за весь той час до нас ніхто не підійшов зі Штабу національного спротиву. Трохи згодом підійшли хлопці від Віталія Кличка.

– З ким саме Ви вели переговори?

– Ми говорили з „Правим сектором“.

– А Ви є членом „Правого сектору“?

– Ні. Зараз я не є членом жодної політичної партії, жодної організації.

– Розкажіть, „Беркут“ справді намагався підпалити Консерваторію? Як Вам вдалося цьому запобігти?

– Вони намагалися це зробити, бо це висока точка, з якої видно весь Майдан. Звідси можна докинути все, що завгодно, в будь-яке місце. Тому їм було дуже важливо захопити цю будівлю. Ми тут організували освітлення території, де стояв „Беркут“. Взяли з дозволу керівництва прожектори і спрямували на них, але „Беркут“ їх дуже швидко розстріляв. У нас людина ледве не загинула біля прожектору.

– А як саме „Беркут“ намагався підпалити будівлю?

– Вони почали кидати „коктейлі Молотова“ в будинок, в стіни. Ми організували воду, щоб гасити пожежу, якщо вони потраплялили „коктейлями“ у вікно. Ми одразу евакуювали всіх людей, крім тих, хто брав участь у протистоянні. Беркут кидав ці „коктейлі Молотова“, але це не дало результату, вони дієві лише в тому випадку, коли потрапляють на легкозаймисті речі.

– А сам Ви вмієте робити „коктейлі Молотова“?

– Я їх не робив. Але я їх кидав.

– Чи було Вам тоді страшно?

–Чесно? Як це банально не прозвучить, але ні. Було страшно, коли я перші рази приїжджав, але потім боротьба нас настільки згуртувала, що страх кудись пропав. Коли йдеш за гроші і посади – в тебе є страх. А коли ти стоїш за правдне діло, і біля тебе стоять твої найближчі люди, страху немає.

– Чому Ви вийшли на сцену тоді, в п’ятницю, коли опозиція оголосила про підписання угоди з Януковичем?

– Це не були амбіції і не геройчний вчинок. Просто наспіла крайня точка. Коли та склянка вже майже впала, вже до землі долетіла, а тут виявляється, що хтось хоче її зупинити над самою землею. І ми зрозуміли, що це роблять опозиціонери. Ми зрозуміли, що метод тільки один – висунути ультиматум. На які переговори можна йти? Тієї моєї заяви потребували матері загиблих людей. У той вечір ми слухали промови з балькону Консерваторії, і вирішили рішення йти на сцену. Хлопці підійшли і кажуть: „Володю, ти старший, тобі слово“. Коли йшов, нічого не думав. Спочатку не пускали. Але коли 50 людей йдуть, усі помітять. Нас побачив Кличко зі сцени і махнув рукою, щоб ми пройшли.

– Ви розуміли, що вас лише одна сотня, що це знову може призвести до крові?

– Я трохи був на Майдані, бачив, що люди думають, я розумів, про що треба говорити. Я знав, що накипіло у всіх, але ніхто не може того висловити. Це не геройчний вчинок. Герої – це ті, хто віддали життя за волю в Україні. Це сталося спонтанно. Було зрозуміло, що треба припинити бавитись в політиканство, припинити домовленості з терористом. Бо ми всі вважаємо, що Янукович – терорист.

– Після Вашого виступу політики намагались з Вами зв’язатися, якось Вас заспокоїти?

– Так, вони намагались зв’язатись, але я не хочу переказувати сам зміст розмови, не хочу нікого обливати брудом.

– Що було в суботу вранці, коли сплив термін ультиматуму?

– Люди сприйняли цю заяву правильно. Йшлося про те, щоб дати поштовх. Ми звернулися: „Політики, за вами стоїть стіна, яку не зрушити. Чого ви боїтеся?“. Ми з самого ранку почали дивитись засідання парляменту. Крім того, нас трошечки притримав Кличко, який вийшов перед 10-ою годиною ранку і заявив, що він буде ініціювати відсторонення Януковича. Тобто вже перший крок був зроблений. Тому наші люди просто підійшли до Верховної Ради, затримували депутатів, щоб вони сиділи працювали і нікуди не втікали.

– Як Ви оцінюєте те, що зараз відбувається у Верховній Раді?

– Трошки шкода, що політики забули, як вони здобули те, що зараз відбувається у Раді. Бо треба займатися наслідками революції. Бо люди ще деякі не випущені з тюрем. Не покарані люди, причетні до вбивств. А політики вже ділять владу. Це неправильно перед людьми.

– Але ж, сподіваємось, що вони тільки отримали посади для того, щоб далі проводити розслідування.

– Я розумію, але люди прагнуть хоча б заяв, вони просять скоординованих дій. Коли політикам треба було, вони по 18 разів на день виходили на сцену і розповідали про світле майбутнє. А коли вони вже у там, у Верховній Раді, – вони не діляться і не радяться. Саме тут мав зформуватися уряд, рішення мали прийматися на Майдані. Вони вже раз не послухались і пішли на переговори з Януковичем. Це була величезна помилка, були величезні втрати. Вони вдруге зробили помилку, їм люди казали, кричали „Ганьба“, але вони знову не дослухались. І зараз вони не слухають український народ. Але українське суспільство вже зформувалося…

– Як Ви особисто ставитесь до звільнення Юлії Тимошенко?

– Це дуже добре, що її звільнили. Але до неї дуже багато запитань, в тому числі дуже багато неприємних. Проблема політиків, – замість того, щоб з’єднати той народ ще більше в кулак, зараз починаються розмови: „Ми за Юлю“, „А ми проти Юлі“, той за Кличка, той за Тягнибока, а той за Яценюка.

У нас дуже слабо вихована політична еліта. І люди все це бачать на Майдані. Яценюк кричить зі сцени: „Куля в лоб, то куля в лоб“, а на другий день таке витворяє. Тягнибок – український націоналіст, тобто це та людина, яка взагалі б не мала вітатися з Януковичем за руку. До Кличка менше питань, бо він новий політик, у нього ліберальна партія, він не робив одіозних заяв зі сцени.

Ми боролись проти режиму. Зараз основна ціль, щоб Европа посилила контролю над Україною, щоб громадянське суспільство взяло контролю над цим. Зараз появилось дуже багато провідників, молодих, розумних людей, спеціалістів, і вони потрібні при владі. Тому, що це нова ґенерація, вони мають зовсім інше мислення, вони не думають стереотипами.

Нам потрібно взагалі міняти в державі систему, яка вкоренилась. Вона страшенно бюрократична, корумпована. Люди, які стоять на Майдані, не вірять, що ті політики зможуть це зробити, ось і все.

– Чи Ви вважаєте, що вже перемогли?

– Ні.

– А що для Вас буде перемогою?

– Режим ми зламали. Але зараз перед нами стоїть зовсім інше питання, щоб з часом не прийшлось ламати ще інший режим. В країні з’явилося свіже підґрунтя, щоб змінити систему. Люди мають перебрати контролю на всіх рівнях: від сільської ради до Верховної Ради. Треба робити серйозні реформи в тому пляні. Але серйозні реформи можуть зробити тільки люди, які мають нове бачення.

– Але реформи – це довгий час. Скільки Ви збираєтесь ще залишатись на Майдані?

– Питання зараз Майдану, наскільки я розумію, щоб зформувався якийсь уряд, потрібно керувати країною, не може бути анархії у нас. Потрібно, щоб були чітко розставлені люди, але люди, яким довіряють, які оправдають сподівання. Завдання Майдану – контролювати його.

– Ви кажете, що у Вас у сотні є люди з Харкова, з інших областей. Чи вони спостерігають за тим, що відбувається зараз у Харкові?

– Так. Я хочу офіційно сказати, що ми плянуємо туди поїхати.

– Чи думаєте Ви вже про те, що будете робити потім, коли Майдан завершиться?

– Мене не цікавить політика, але мене цікавить те, що робиться в державі. Потрібно, щоб була чітка контроля над усіма органами влади.

Є дуже багато активістів, наприклад, активіст Автомайдану Сергій Коба. Я пляную з ним поспілкуватися, можливо ще знайдуться люди. Ми обговоримо, як можна впливати і контролювати чинну владою. Зараз потрібно формувати громадянське суспільство. Дуже дякую киянам, всій Україні дякую. Всі доклались до перемоги. Кожна людина, яка вдома лягала спати і навіть думкою жила Майданом, я вважаю, долучилася до перемоги. І в першу чергу треба подякувати Богу. Є постулати українського народу – це Бог, Україна і Свобода. Треба Богу дякувати.

Є жертви, але я впевнений, що всі ті хлопці, які загинули, вони зараз з небес дивляться, рукою махають і співають гимн України разом з героями – Бандерою, Шухевичем і всіма іншими, які воювали за волю України.

В ООН вшанують Тараса Шевченка

Світова Федерація Українських Жіночих Організацій (СФУЖО) надіслала до „Свободи" вміщене нижче повідомлення про відзначення в ООН 200-ліття з дня народження Тараса Шевченка. Відзначення перенесено з 27 лютого на 27 березня у зв'язку з подіями в Україні.

В календар ООН внесено відзначення в лютому Міжнародного дня рідної мови. В цей день світова громадськість звертає увагу на важливість плекання лінґвістичного багатства мовної скарбниці світу і відзначає велике значення рідної мови для розвитку освіти і культури, консолідації суспільства, формування нації та зміцнення держави.

Цього року Світовий Конґрес Українців (СКУ) та СФУЖО стали співспонзорами відзначення в ООН 200-ліття з дня народження Тараса Шевченка (1814-1861) широким громадським зібранням під гаслом Міжнародного дня рідної мови. За підтримки Постійного представництва України при ООН вперше відбудеться таке свято української мови і культури в ООН під назвою „Тарас Шевченко: борець за українську мову, самовизначення народів, людські права та соціяльну справедливість".

Д-р Марта Кебало, яка очолює представництво від СФУЖО до Економічної та соціяльної ради ООН, увійшла до комітету плянування вищезгаданого заходу. Вона заявляє: „Значення Міжнародного дня рідної мови нам, українцям, ясне, зрозуміле та близьке серцю. Цього року вперше українці відзначатимуть це свято у стінах ООН для того, щоб засвідчити наше ставлення до своєї рідної мови і розповісти про її багатостраждальну історію. В ООН Генеральний секретар Бан Кі-Мун ставиться прихильно до нашої справи, а також журналісти при ООН добре розуміють ситуацію в Україні. Ця імпреза дає нам прекрасну нагоду висвітлити на тлі нашої історії як давно українці борються за демократичну державу. Шевченкове запитання: „Коли ми діждемося Вашінґтона з новим і праведним законом?" – звучить пророчо, свіжо і влучно для українського сьогодення".

У програмі передбачено вітання від провідників ООН, Президента СКУ Євгена Чолія та голови СФУЖО Орисі Сушко, виступ науковця д-ра Максима Тарнавського – професора Торонтського університету, виступи хору „Прометей" з Філядельфії, братів Добрянських, вокального дуету „Лісова пісня" (Людмила Грабовська та бандуристка Алла Куцевич). Будуть „Шевченківські читання" та виставка книг Т. Шеченка. Вестиме програму Петро Фединський – кореспондент „Голосу Америки" та перекладач недавнього видання „Кобзаря".

Подія відбудеться у великій залі Економічної і соціяльної ради з від 3-ої до 6-ої год. пополудні. Вступ вільний, але потрібно було повідомити про участь на електронну пошту ukrainersvpday@gmail.com, щоб одержати перепустку. У день імпрези треба прибути до ООН не пізніше 2:30 год. Увійти до будинку ООН можна буде від 1-ої авеню при 43-ій або 47-ій вулиці.

До виконавчого комітету свята, окрім представниць СФУЖО (Софійка Зєлик, Наталка Соневицька), також увійшли Марїянна Заяць – президент Союзу Українок Америки, Марта Кокольська – радник з діяспорних справ при Постійному представництві України при ООН, Ірина Форостян – з Фонду досліджень стародавніх цивілізацій. Комітет висловлює свою подяку за підтримку численним громадським організаціям, українським культурним центрам та за фінансову підтримку ряду провідних українських установ.

Мистецька група „Яра" запрошує на прем'єру

НЮ-ЙОРК. – Експериментальний театр „La MaMa" та Мистецька група „Яра" 27 лютого-9 березня представляють нову експериментальну виставу „Капітан Джон Сміт іде в Україну" про леґендарну постать американської історії та його неочікувану подорож Україною. Адреса театру: „La MaMa", First Floor Theatre, 74 East 4th St., New York. Тел.: 212-475-7710, сторінка в інтернеті: www.lamama.org.

У виставі беруть участь поет Боб Голман, перформер Сузан Гванґ та бандурист Юліян Китастий. Режисер Вірляна Ткач створила виставу на базі книжки, яку Дж. Сміт написав у 1630 році про свої пригоди під час воєн з турками у Східній Европі. Музика у виставі – це і традиційні думи, виконувані у супроводі бандури, і „дикі" пісні Сузан Гванґ, які вона виконує, акомпаніюючи собі на акордеоні. Відеопроєкції до вистави зробили Володимир Клюзко та Михаїл Шраґа. Проєкції включають гравюри Джона Пейна, що були надруковані в ориґінальній книжці Дж. Сміта. Ватоку Уено виступив дизайнером світла та сценічного оформлення, а Кейко Обремські зробила костюми. Хоч вистава ґрунтована на документах, вся історія подається увазі глядачів, приправленою іронічним ставленням сучасності до історії.

Вистава створена завдяки підтримці Федеральної кредитової кооперативи „Самопоміч" в Ню-Йорку, компанії „Кока-кола" та фондів штату Ню-Йорк та Департаменту культури Ню-Йорку і друзів „Яри".

Сцена з вистави „Капітан Джон Сміт їде в Україну".

Центр „Джерело“ відзначив 20-річчя діяльности

Діти і батьки в Центрі „Джерело“.

Оксана Закидальська

ЛЬВІВ. – Благодійна установа – навчально-реабілітаційний центр „Джерело“ – заснована в 1993 році групою батьків львівського товариства „Надія“ разом з громадянами Канади під проводом Зені Кушпети для реабілітації та соціяльної адаптації дітей з церебральним паралічем та розумовою неповносправністю. Від того часу „Джерело“ провадить освітньо-реабілітаційну програму для неповносправних дітей і впродовж вже 20 років дарує надію дітям та їхнім батькам.

Святкування 20-ліття „Джерела“ почалися минулого року, коли центральними вулицями Львова пройшла хода – 300 дітей та молоді з особливими потребами з родинами та друзями взяли участь у марші.

26 вересня 2013 року святкування продовжилось благодійним концертом у Львівському театрі опери і балету – виступом народного хору України ім. Григорія Верьовки. Весь дохід був призначений на потреби „Джерела“. Посадник Львова Андрій Садовий нагородив З. Кушпету і директора „Джерела“ Мирослава Николаєва „Золотою медалею міста Львова“. Участь у святкуваннях брали доброчинці із інших країн, друзі з благодійних організацій „Віра і Світло“ і „Лярш-Ковчег“.

Наступного дня, у церкві Різдва Пресвятої Богородиці, Митрополит львівський Української Греко-Католицької Церкви Ігор Возьняк відслужив Літурґію, а молитовним співом супроводжував її хор ім. Г. Верьовки. Відтак усі присутні пішою ходою вирушили до приміщення „Джерела“.

Святкування продовжились частуванням та мистецько-розважальною програмою. Вихованці центру влаштували для своїх друзів майстер-кляси з малювання, музикотерапії, виготовлення сувенірів та спортивні змагання. В кінці гості отримали на пам’ять маленькі маґнетики у формі серця, які діти та молодь з особливими потребами виготовили напередодні у своїй майстерні.

За час існування через програми „Джерела“ перейшло близько 2,500 дітей з особливими потребами. Програми подаються дітям безкоштовно від народження до 35 років життя. Програми фінансуються з міського бюджету і дотаціями від фундацій, підприємств і окремих осіб. Однією з груп підтримки є „Друзі „Джерела“ Канадського фонду допомоги дітям Чорнобиля в Торонто.

Більше інформації про „Джерело“ поміщено на сайті: www.dzherelocentre.org.ua.

Хід від церкви Різдва Пресвятої Богородиці.

СПОРТ

Хроніка Зимової Олімпіяди: 20-23 лютого

20 лютого

В Олімпійському селищі українська делеґація вивісила чорні жалобні стрічки на державних прапорах, а також вшанувала хвилиною мовчання загиблих у кровопролитних боях у Києві.

21 лютого

Українські біятлоністки завоювали для України першу золоту медалю зимових Олімпіяд за 20 років, вигравши жіночу естафету. Свої імена в історію вписали Віта Семеренко, Юлія Джима, Валя Семеренко та Олена Підгрушна. Перше та досі єдине золото на білих Олімпіядах Україні принесла у 1994 році фіґуристка Оксана Баюл. Відтоді була одна срібна медаля та три бронзових. Загалом на зимових Олімпійських іграх українці виграли вже сім нагород. Раніше на Олімпіяді в Сочі Віта Семеренко виграла бронзову нагороду у спринтерській гонці.

Гірські лещетарки розіграли останній комплект медалей – у слаломі. Стартувало 88 лещетарок. Серед них не було українки Богдани Мацьоцької, яка покинула Олімпіяду в знак пам'яті за загиблими і протесту проти режиму Віктора Януковича.

У фіналі олімпійського турніру з гокею зустрінуться Канада і Швеція. США і Фінляндія гратимуть за бронзу. У півфіналах збірна Швеції з рахунком 2:1 обіграла фінів, які раніше вибили з турніру команду Росії. Канада перемогла команду США з рахунком 1:0.

22 лютого

Перемогою Норвегії завершився лещетарський маратон на 30 кілометрів серед жінок. Золоту медалю виграла Маріт Бйорген, срібною призеркою стала Тереза Йохауґ, а бронзовою – Крістін Стьормер-Стейра. Результати українських лещетарок: Валентина Шевченко – 14-та, Марія Анцибор – 35-та, Катерина Григоренко – 38-ма.

Сновбордисти розіграли медалі у паралельному слаломі. Українці посіли 21-ше місце (Анамарі Чундак) і 19-те (Йосиф Пеняк). У фіналі росіянин Вік Вайлд переміг словенця Жана Кошира. У змаганні за бронзу австрієць Бенджамін Карл переміг італійця Аарона Марча.

Українська збірна посіла дев'яте місце у естафеті. Антон Шипулін приніс Росії золоту медалю.

23 лютого

Змагальна частина Олімпійських ігор в Сочі завершилася фінальною битвою гокейного турніру. Канада перемогла Швецію. У змаганні за третє місце Фінляндія перемогла команду США.

23 лютого в Сочі відбулася церемонія закриття найдорожчої зимової Олімпіяди. Усе дійство закриття Олімпіяди складалася з 14 розділів, кожен з яких був окремим видовищем. Збірна України пройшла на закритті Олімпіяди з чорними стрічками на знак жалоби за загиблими співвітчизниками. Прапор України несла олімпійська чемпіонка та бронзова призерка з біятлону Віта Семеренко.

У фіналі білий ведмедик, один з талісманів ігор, загасив Олімпійський вогонь. А після того, як вогонь згас, небо осяяли спалахи фаєрверку.

У Сочі українці здобули дві олімпійські нагороди – золото в жіночій естафеті з біятлону та бронзу в спринті. За підсумками Олімпіяди команда України посіла 20-те місце у медальному заліку.

Чемпіонки Олімпіяди

Юлія Джима народилася 19 вересня 1990 року в Києві. Заслужений майстер спорту. Закінчила Сумський державний університет. Багаторазова чемпіонка України. Тренер – Олександер Кравченко. Неодружена.

Олена Підгрушна народилася 9 січня 1987 року Леґніці (Польща). Заслужений майстер спорту. Закінчила Тернопільський національний педагогічний університет ім. Володимира Гнатюка. Багаторазова чемпіонка України. Тренери – Ігор Починок, Олег Бунт. Одружена.

Валентина і Віта Семеренки народилися 18 січня 1986 року в селищі Краснопілля Сумської области. Заслужені майстри спорту. Закінчили Сумський державний педагогічний університет ім. Антона Макаренка. Багаторазові чемпіонки України. Тренер – Григорій Шамрай.

Медальний залік Олімпіяди (10 країн):

Країна	золото	срібло	бронза	разом
Росія	13	11	9	33
Норвегія	11	5	10	26
Канада	10	10	5	25
США	9	7	12	28
Голяндія	8	7	9	24
Німеччина	8	6	5	19
Швайцарія	6	3	2	11
Білорусь	5	0	1	6
Австрія	4	8	5	17
Франція	4	4	7	15

Збірна України – на 20-му місці.

Олімпійські чемпіонки з біятлону. (Фото: ТСН.ua)

Українці в Сочі: медалі для інших країн

Тарас Романюк, *(Бі-Бі-Сі)*

На Олімпіяді-2014 сім медалей українці отримали під прапорами інших країн.

Ця статистика вражає: п'ять золотих, срібна і бронзова медалі. Сім нагород – це на одну більше, ніж українська збірна здобула на шістьох Олімпіядах часів незалежности. Спричинена низьким фінансуванням українського спорту тенденція до невпинного відтоку перспективних спортивних кадрів за кордон нарешті знайшла реальне підтвердження на Олімпіяді.

Занепад українського спорту розпочався зі зникнення дитячо-юнацьких шкіл і спортивних секцій. Для гокею, фіґурного ковзання і ковзанярського спорту старт цьому процесові дало зникнення ковзанок. Спортовці змушені регулярно шукати собі нових партнерів.

Олена Савченко з Обухова Київської области за порадою друзів поїхала до Німеччини, в групу до молодого тренера Інґо Штоєра, який для 20-річної дівчини підшукав Робіна Шолкови. Пара прогресувала надзвичайно швидко і вже сьогодні – чотириразовий чемпіон світу і Европи, бронзовий призер Олімпіяди-2010 і 2014 під німецьким прапором.

Тетяна Волосожар з Дніпропетровська здобуває олімпійські медалі під прапором Росії разом з Максимом Траньковим. Її спокусила пропозиція з Росії від Ніни Мозер, киянки, яка залишила Україну через конфлікти з владою ще у середині 1990-их років. У Сочі пара виграла дві золотих нагороди – спершу в командній першості у складі збірної Росії, а потім в окремих змаганнях спортивних пар.

У 1998 році поїхала до Білорусі провідна українська фристайлістка Алла Цупер з Рівного, рятуючи свою кар'єру. У Сочі вона стала олімпійською чемпіонкою для Росії.

Від українського безладу в 2008 році поїхав з України майстер шорт-треку Володимир Григор'єв з Шостки Сумської области. Змінивши громадянство, В. Григор'єв став триразовим чемпіоном Европи, віце-чемпіоном світу, в Сочі здобув срібло для Росії.

Антон Кушнір з Радивилова Рівненської области виїхав до Білорусі, бо не бачив перспектив на батьківщині. В Сочі 29-річний білорус українського походження виконав вражаючий за складністю стрибок з трьома сальто і п'ятьма ґвинтами і став олімпійським чемпіоном.

33-річний бобслеїст Олексій Воєвода з села Калиновиці Чернігівської области в парі з Олександром Зубковим виграв золото. До Росії Олексій разом з батьками переїхав у ранньому дитинстві, коли батька службово перевели до Адлера.

Історії олімпійців українського походження, які перемагають під стягами інших країн – це українські реалії, в яких спортовець не є творцем власного щастя, а залежить від створених для нього умов.

УКРАЇНА РЕВОЛЮЦІЙНА...

(Закінчення зі стор. 4)

Межигір'я…

■ Верховна Рада голосами 332 депутатів звільнила В. Захарченка з посади міністра внутрішніх справ. Він відразу зник з Києва.

■ Один з назапекліших і найпідліших україножерів у Верховній Раді, голова Харківської обласної адміністрації Михайло Добкін і міський голова Генадій Кернес, не менший ворог українства, скликали в Харкові з'їзд депутатів усіх рівнів з метою запровадити в області „спеціяльний режим". Харків, нібито зрусифікований і просякнутий московською пропаґандою, відповів понад десятитисячним протестом.

■ Відчувши нездоланну рішучість Майдану і боячись народної помсти, В. Янукович втік з Києва. За ним – і голова парляменту Володимир Рибак.

■ Голова Комітету державної Думи Росії у справах Співдружности незалежних держав Леонід Слуцький на зустрічі з пресою сказав: „Нерішучість Януковича має неґативні в історичному маштабі наслідки, бо ситуація в Україні пішла по західній моделі розвитку…".

22 лютого

■ Оскільки голова Верховної Ради В. Рибак втік, депутати обрали своїм речником Олександра Турчинова. Міністерство внутрішніх справ очолив Арсен Аваков. Парлямент звільнив з посади Генерального прокурора Віктора Пшонку. О. Турчинов подав на розгляд проєкт постанови ч. 4193, у висліді голосування за неї призначено уповноважених за діяльністю найважливіших державних служб. Уповноваженим за діяльність СБУ обрано Валентина Наливайченка, за діяльністю Міністерства Оборони – генерал-полковника Володимира Заману, за діяльністю Генпрокуратури – Олега Мохницького.

■ Верхована Рада призначила позачергові президентські вибори на 25 травня.

■ Юлія Тимошенко звільнена з ув'язнення і вирушила до Києва.

■ Верховна Рада оголосила Всеукраїнську хвилину мовчання за полеглими на Майдані Незалежности синами і доньками України.

■ 9-та год. 30 хв. вечора. На сцені Майдану Незалежности – Юлія Тимошенко. Вона сидить в інвалідському візку. Дуже хвилюється, голос бринить близькістю сліз… „Рідні мої! Я так мріяла побачити вас, ваші очі, мріяла доторкнутися до вас, до України вільних людей. Ви повертаєте волю не тільки Україні, але всьому світові. Назавжди залишаться для нашого народу святими ті місця на Грушевського, де загинули наші визволителі, назавжди ці місця будуть джерелами нашого духу, нашої віри. Кулі снайперів застрягли і в наших серцях, і будуть боліти, поки ми не покараємо злочинців справедливим і непідкупним судом…".

■ На Майдані – сотні тисяч люду. Майдан тріюмфує! Виступають політики, прості люди з усіх частин України, стверджують і славлять її соборність, її неподільність. Опозиціонери запевняють народ, що нова влада формуватиметься з волі і схвалення Майдану, що майданівці повинні увійти до всіх урядових структур і що Майдан не може розійтися аж до повної і надійної зміни всього державно-політичного життя в Україні.

■ На сцені Майдану – польський член Европарляменту Яцек Маріюш-Вольський: „Ми були з вами, почínаючи від грудня, ми з вами сьогодні – в жалобі за полеглими героями України, ми з вами завтра, коли ви будете відроджувати свою Україну, країну таких прекрасних і самовідданих людей..".

■ Виступає член Партії зелених в Европейському парляменті Ребека Гармс: „Я не можу висловити значення всіх цих подій в Україні, не можу знайти слів для моїх почуттів, які я переживала протягом зими, будучи тут з вами. Найтемніші і найсвітліші моменти завжди поруч. Я б хотіла використати нагоду, щоб подякувати Майданові і Україні".

■ На сцені – російський юнак з Санкт-Петербурґу. Він говорить, що від 30 листопада, коли ступив на київський Майдан Незалежности, розмовляє тільки українською мовою, хоч раніше ніколи її не чув. Юнак каже, що українська революція врешті робудить і росіян. І закінчує словами: „Путіне, ти будеш наступним!"

23 лютого

■ Верховна Рада схвалила проєкт постанови ч. 4189 щодо передання резиденції В. Януковича „Пуща-Водиця" в Межигір'ї у державну власність. За це рішення проголосували 324 народних депутатів.

■ Верховна Рада звільнила Міністра закордонних справ Леоніда Кожару, Міністра освіти і науки Дмитра Табачника, відвертого аґента Москви у цій надважливій гуманітарній сфері, і Міністра охорони здоров'я Раїсу Богатирьову.

■ У програмі телеканалу „Інтер" виступив голова фракції „реґіоналів" у Верховній Раді Олександер Єфремов, засудивши у своїй заяві узурпаторство В. Януковича і намагаючись відмежуватися від злочинів режиму, якому ще пару днів запопадливо служив. У найближчому майбутньому будемо бачити, як „реґіональні" хамелеони будуть рятувати свої шкури, політично перефарбовуючись і залишаючись у своєму нутрі такими ж ворогами України, якими були дотепер.

■ В Криму, у Керчі, проросійські організації з прапорами Росії нападають на українських патріотів і палять американський прапор. На будинку міської ради вони вивісили російський прапор.

■ Верховна Рада скасувала атиукраїнський „мовний закон" Колісниченка-Ківалова.

■ Надзвичайно перспективна подія: На Майдані Незалежности утворено Коло Довіри. До нього увійшли найавторитетніші громадські діячі, котрі перебували на Майдані щодня і щоночі – Ольга Богомолець, Дмитро Ярош, Володимир В'ятрович, Сергій Поярков, Руслана Лижичко, Олег Міхнюк, Ірена Карпа, та інші самовіддані українці. Коло Довіри внесло до Верховної Ради пропозицію проголосити день 20 лютого Національним Днем пам'яті.

■ З пристрасною промовою, українською мовою, виступив на Майдані великий син грузинського народу, недавній Президент Грузії Михайло Саакашвілі, зокрема ствердивши: „Загарбницька російська імперія закінчилася тут, на Майдані, хоробрість полеглих має стати запорукою перемоги України, бо це перемога правди над злом, перемога для всього світу, також і для моєї Грузії. Серце Европи зараз б'ється не в Брюселі, а тут, в Києві". Майдан відповів скандуванням: „Грузія!", „Грузія!"

■ У своєму зверненні до народу Олександер Турчинов, як виконуючий обов'язки Президента України, розповів про формування нового уряду, наголосив на першочергових завданнях влади та поверненні до евроінтеґрації. *(Читайте такст звернення на 1 стор.).*

■ Міністерство внутрішніх справ оголосило в розшук колишнього Президента України В. Януковича – як винного у масових вбивствах мирних громадян України.

■ Народний депутат Інна Богословська з трибуни Верховної Ради сказала: „Я знаю і кожен з вас знає, які аморальні торги почалися знову в парляменті. Я знаю і кожен з вас знає, що знову ходять розмови про гроші за входження в ті чи інші групи, про зібрання депутатських груп і фракцій під посади. І коли знову – не дай Господе! – український парлямент стане корупційним центром для політики і для бізнесу, повстане не один Майдан, а вся Україна!".

■ Відвідувачі вже не президентської резиденції „Межигір'я" та маєтку звільненого Генпрокурора В. Пшонки вражені неймовірним багатством, у якому жили В.. Янукович та ексгенпрокурор. Самі лише люстри і світильники в „Межигір'ї" коштували понад 30 млн. евро...

24 лютого

■ Зі Звернення активістів Майдану до політиків: „Усіх турбує, чи просто обличчя змінять, чи систему. Майдан не дозволить нікому приватизувати перемогу. Народ став дорослішим, ми вимагаємо не просто уряду, а уряду справжньої народної довіри – з визнаних професіоналів, з незаплямованою репутацією...". Звернення підписали Ольга Богомолець, Сергій Поярков, Іван Рудяк, Дмитро Ярош, владика Стефан, Олег Міхнюк, Володимир В'ятрович, Руслана Лижичко, Святослав Вакарчук.

■ „Проросійські елементи, які стягувалися в Україну для боротьби з Майданом, фінансувалися нашими олігархами і злочинцями. В мене є оперативна розвідувальна інформація, є незаперечні докази", – заявив колишній заступник голови Служби безпеки України Олександер Скіпальський.

■ Українська Православна Церква Московського патріярхату закликала росіян перестати називати українців „фашистами", „бандерівцями", „нацистами" і „націоналістами".

25 лютого

■ Зі Звернення львівської інтеліґеції до Верховної Ради: „... Ми маємо шанс збудувати нову, чесну й справедливу Україну і зберегти її територіяльну цілісність. Але ми не повинні нав'язувати донеччанам чи кримчанам галицького способу життя. На Майдані пліч-о-пліч з українцями стояли росіяни, поляки, білоруси, вірмени, євреї, грузини, татари та інші. Всіх їх об'єднала щира любов до України і ненависть до тиранії. І за це вони заплатили страшну ціну – ціну власної крови. Ми повинні шанувати культурні й мовні потреби мешканців сходу й півдня, аби вони не почувалися чужими в Україні...".

■ Звернення підписали Юрій Шухевич, Ігор Калинець, Мирослав Маринович, Іван Вакарчук, Роман Іваничук, Тарас Возняк, Антін Борковський,Звенислава Калинець, Наталія Іваничук.

■ Міністерство закордоних справ Чехії повідомило: "Тим українським студентам, котрі постраждали від насилля, ми пропонуємо можливість закінчити навчання в Університеті Карловому за допомогою Стипендії Вацлава Гавела".

■ Провідник партії УДАР В. Кличко: „Я кандидуватиму на посаду президента України, тому що твердо впевнений, що в Україні необхідно повністю змінювати правила гри. Має запанувати справедливість. Я знаю точно, що це можливо зробити".

■ Народний депутат Олег Ляшко заявив, що кандидуватиме на посаду президента на позачергових виборах 25 травня: „Прошу мене підтримати. І ми разом наведемо лад у нашій Україні. З Богом!".

■ Новопризначений Міністер внутрішніх справ Арсен Аваков підписав наказ ч. 144 „Про ліквідування спеціяльних підрозділів міліції громадської безпеки „Беркут".

26 лютого

■ Міліція затримала викрадачів активістів Майдану Ігоря Луценка та Юрія Вербицького.

■ Рада Всеукраїнського об'єднання „Майдан" висловилася за входження активних учаасників революції до складу нового уряду. Зокрема на посаду міністра культури рекомендовано Заслуженого артиста України Євгена Нищука, міністра економіки – президента Київської школи економіки Павла Шеремету, міністра молоді і спорту – активіста Автомайдану Дмитра Булатова, міністра охорони здоров'я - координатора медичної служби Майдану Олега Мусія. Посаду секретаря Ради національної безпеки і оборони ймовірно займе народний депутат Андрій Парубій, його заступниками стануть виконавчий директор Інституту масової інформації Вікторія Сюмар та провідник „Правого сектора" Дмитро Ярош.

Відзначили 25-річчя священства

о. Євген Небесняк

БРАДФОРД, Англія. – 14 і 15 грудня 2013 року, субота й неділя, залишаться незабутніми не лише для наших громад у Брадфорді та Манчестері, але й для самого о. Ярослава Рія, пароха брадфордських українців-католиків, який відзначив 25-річчя свого рукоположення у священики, що відбулося 4 грудня 1988 року у Львові, в празник Введення в храм Пресятої Богородиці, тобто ще тоді, коли наша Церква була в підпіллі.

Єпарх Української Греко-Католицької Церкви у Великобританії Кир Гліб Лончина прибув до парафіяльної церкви „Пресвятої Тройці“ та „Почаївської Богородиці“ 14 грудня, щоб разом з іншими сімома священиками привітати ювілята з його 25-річчям священства.

Єпарх під час проповіді, пояснивши головну думку читання св. Євангелія, подякував о. Рієві, що він вже 25 років служить Богові, як душпастир – спершу на парафіях в Україні, відтак в Манчестері, Лондоні, а зараз – в Брадфорді.

Після Служби Божої о. Я. Рій розповів дещо про себе, про свою родину, про своє покликання та про перші сміливі кроки служіння нашим богомольцям в ті часи, коли УГКЦ була ще переслідуваною комуністичною владою.

Від церкви всі поїхали до Українського Культурного Центру брадфордської громади, де відбулася громадська частина свята. Під час теплого обіду очільники різних місцевих організацій висловили свою подяку о. Я. Рієві за його труд для парафіян в Брадфорді та околицях.

Наступного дня, 15 грудня, святкування 25 років священства о. Я. Рієва продовжилось вже з манчестерськими вірянами, яких ювілят обслуговував 17 років.

Отець Іван Білик, який був присутній на приміції 20 грудня 1988 року в родинному домі, розповів, як він взяв отця ювілята під своє крило. Розповів також, як вони разом йшли від одного села до другого служити для наших вірян Святу Літургію чи уділяти Святі Таїнства.

Наприкінці торжества о. Я. Рій подякував всім і запросив до спільної фотографії.

о. Ярослав Рій.

В Зеленій Ґурі відзначили День Соборности

Василь Шляхтич

ЗЕЛЕНА ҐУРА, Польща. – 22 січня про з’єднання у 1919 році двох українських держав громада українців з Зеленої Ґури і околиць дізналася від Степана Семенюка на зустрічі, яка відбулася у домівці Об’єднання українців Польщі. На зустрічі люди дізналися, що в Києві міліція і „Беркут“ вбили декількох синів Майдану. С. Семенюк нагадав присутнім, що напередодні Першої світової війни українські землі були під окупацією двох великих імперій, які між собою воювали власне не на етнічних українських землях. Це воювання і поразка воюючих сторін дали сиґнал для поневолених народів про можливість відродження національного і державного життя. С. Семенюк сказав: „Ми віками були розділені і відірвані один від одного чужими державами, окупаційними кордонами. Україна об’єдналася, і це було справді чудо!“.

Календар проти поліомієліту

Олександер Костирко

ЧЕРКАСИ. – 24 січня черкаська художниця Татяна Черевань презентувала календар, ілюстрований власними картинами. Гроші від його продажу буде спрямовано на придбання вакцини від поліомієліту – дитячого спинномозкового паралічу.

Свій перший благодійний календар Т. Черевань запропонувала черкасцям у минулому році. Тоді художниці вдалося назбирати близько 10 тис. грн. на потреби онкохворих дітей. Зібрані гроші вона передала до обласного Центру дитячої онкології та гематології.

Створення нового календаря є спільним проєктом „Ротарі-клюбу“ в Черкасах та художниці спільно з Всесвітньою організацією охорони здоров’я, ЮНІСЕФ, фондом Била та Мелінди Ґейтс „Зупинимо полio зараз“.

Вартість календаря – 100 грн. Розповсюджувати його учасники „Ротарі-клюбу“ – міжнародної благодійної організації. Усі, хто придбає календар, станують учасниками всесвітньої боротьби з поліомієлітом.

10 травня 2013 року „Свобода“ вже розповідала про Т. Черевань, яка брала участь у Міжнародній виставці сучасного українського мистецтва, яка відбулася 20-30 квітня у Сан-Франціско. Т. Черевань народилася у 1975 році, професію здобула у художньо-технічному коледжі та державному коледжі підприємництва, приватно вчилася у відомих художників.

Тетяна Черевань з календарем, створеним для подолання поліомієліту. (Фото: Олександер Костирко)

Архів передано до Луцька

Володимир Рожко

ЛУЦЬК. – За роки діяльности Інституту дослідів Волині (1951-2013) у цій установі відклалася поважна кількість документів, в яких закарбовано багаторічну працю закордонних українців Канади. Довголітніми діловодами Інституту були Ілля Онуфрійчук та Надія Шаварська, які опрацьовували і зберігали ці духовні скарби.

Певна частина документів ще раніше була передана до архіву Консисторії Української Православної Церкви Канади, решта, після смерті довголітнього голови Товариства „Волинь“ І. Онуфрійчука зберігалася у його помешканні у Вініпезі.

На своєму засіданні управа інституту 23 вересня 2013 року, в якому взяли участь президент інституту д-р Сергій Радчук, заступник президента о. д-р Степан Ярмусь, вчений секретар Н. Шаварська, скарбник Ніна Лугова розглянуто прохання дійсного члена і представника інституту в Україні Володимира Рожка про передання частини документів цієї науково-дослідної, видавничої установи волинян до Державного архіву Волинської області.

Свої послуги з впорядкування архіву пропонували науково-дослідні установи Києва, обласних центрів Волині, але одноголосним голосуванням управа вирішила передати архів до Луцька.

У фонді документів найчисельнішим є листування з управою митрополитів Іларіона, Михаїла, Андрія, Василя в Канаді, Іоанна-Мстислава в США, Никанора, Анатолія в Західній Европі, письменників, вчених, мистців Уласа Самчука, Степана Килимника, Олександра Цинкаловського, Оксани Лятуринської та інших.

В скорому часі документи будуть передані на державне зберігання і до них зможуть доторкнутися очима і душею волиняни, яким не байдуже наше минуле, історія волинської української діяспори.

ЗБОРИ 450 ВІДДІЛУ УНС
Субота, 15 березня, 2014 року.

Нью Йорк, Н.Й. Річні загальні збори 450 Пластового Відділу УНС відбудуться в год. 11 ранку в домівці “Самопоміч”, 98 Друга Авеню, при схід 6-та вулиця на долині міста Ню-Йорку. На порядку зборів звітування, вибір нової управи та делегата на 38-му Конвенцію УНС.

Адя Федаш – Голова
Мотря Мілянич – Секретар, тел. 917-841-0962

ЗБОРИ 277 ВІДДІЛУ УНС
Субота, 8 березня 2014 року

Гартфорд, Конн. - Річні збори 277 Відділу УНСоюзу - тов. св. Івана відбудуться в суботу, 8 березня 2014 року, о год. 2:00 попол. в нижній залі Українського Народного Дому, 961 Wethersfield Avenue, Hartford CT 06114-3137. У програмі вибір делеґата на 38-му Конвенцію УНС. Заохочуємо всіх членів до участи.

Мирон Колінський, Голова Відділу

ДО 200-РІЧЧЯ ВІД НАРОДЖЕННЯ Т. ШЕВЧЕНКА

Видано нотний збірник пісень

Петро Гринчишин

ВІНІПЕҐ, Манітоба. – Наприкінці грудня 2013 року в Україні старанням і коштом Родинного фонду Піцюрів, який діє при Шевченківській фундації у Вініпеґу, вийшов друком (видавництво „Посвіт“ у Дрогобичі) нотний збірник пісень українських композиторів „Поезія Тараса Шевченка в сучасній хоровій музиці“, присвячений 200-літтю від дня народження Кобзаря.

Збірник підготувала Наукова рада Дрогобицького державного педагогічного університету ім. Івана Франка. У виданні поміщені близько 20 хорових творів відомих українських композиторів сучасности з різних областей України.

Збірник розповсюджений безоплатно в музичних школах, консерваторіях та бібліотеках України, Канади, США, Польщі.

Обкладинка нотного збірника.

На виставці – рідкісні „Кобзарі“

Євген Цимбалюк

ОСТРОГ, Рівненська область. – Протягом останніх 20 років Музей книги та друкарства Державного історико-культурного заповідника Острога зібрав майже 100 видань „Кобзаря“.

У колекції є унікальні примірники, стародруки. Саме вони стали експонатами виставки, яка відкрилася 5 лютого в обласній науковій універсальній бібліотеці, де показано зокрема „Кобзар“, видрукуваний у Празі 1876 року. Завідувачка музею Світлана Позіховська розповіла, що ця книга – одна з перших, по якій не пройшлася цензура.

Є також „Кобзарі“, виданні в Санкт-Петербурзі 1907 року для українських студентів та Уфі 1943 року в українському видавництві, яке не припинило своєї діяльности під час німецької окупації.

Завідувачка Острозького музею книги та друкарства Світлана Позіховська на виставці. (Фото: Євген Цимбалюк)

Радіоаматори популяризують Кобзаря

Тетяна Будар

БЕРЕЖАНИ, Тернопільська область. – До 200-ліття Тараса Шевченка підготувала програму колективна радіостанція станції юних техніків.

Керівник радіостанції Ігор Грицишин розповів, що це єдина серед таких радіостанцій области, задіяна у Всеукраїнській акції до 200-річчя Кобзаря, яка представляє Тернопілля й Бережани в інформаційному просторі.

Уже багато років надхненником радіолюбительської справи є о. Василь Мізюк – щирий патріот України, надзвичайно творча, неординарна людина.

Колективна радіостанція у Бережанах (керівник Ігор Грицишин), створена радіоаматорами до Шевченкового ювілею. (Фото: Тетяна Будар)

Не згадали страченого мистця

Анатолій Сазанський

МИРГОРОД, Полтавська область. – Доля майже всіх творців видання ілюстрованого Шевченкового „Кобзаря“, здійсненого в 1931 році, була трагічною. Їх всіх було репресовано. З катівень НКВД на волю вийшли одиниці.

Самого ж автора ілюстрацій художника Василя Седляра розстріляли у Києві 12 липня 1937 року. Весь його художній доробок знищили. Видання „Кобзаря“ в тому ж таки 1931 році було вилучене з книгарень та бібліотек України і спалене, а на саме ім’я художникапоставлено гриф заборони.

В. Седляр народився 12 квітня 1899 року в селі Христівка, Миргородського повіту, Полтавської губернії. Талановитий учень Михайла Бойчука, а згодом його приятель і активний послідовник бойчуківської художньої школи, був одним з небагатьох, хто намагався протистояти панівному стилю соцреалізму, спільно з такими майстрами, як Іван Падалка та Георгій Нарбут.

Саме він підніс мистецтво української книжково-журнальної графіки до рівня світових стандартів. 54 художні ілюстрації до Шевченкового „Кобзаря“ – його найвище професійне досягнення. Друге видання „Кобзаря“ 1933 року (18 кольорових ілюстрацій), ілюстроване теж В. Седляром, було присвячене 120-річчю від дня народження Т. Шевченка. Цей наклад, як і перший, був знищений.

Ім’я В. Седляра навіть не згадується у миргородській Шевченкіяні – тематичному виданні, яке готує Миргородська міська влада до 200-річчя Т. Шевченка. Чи не тому, що збір матеріялів і саме видання доручили колишньому компартійному функціонерові, у якого партійна доцільність домінує над історичною правдою? Ми спрямували протест з цього приводу до миргородської влади.

Ілюстрація Василя Седляра до „Кобзаря“ 1931 року.

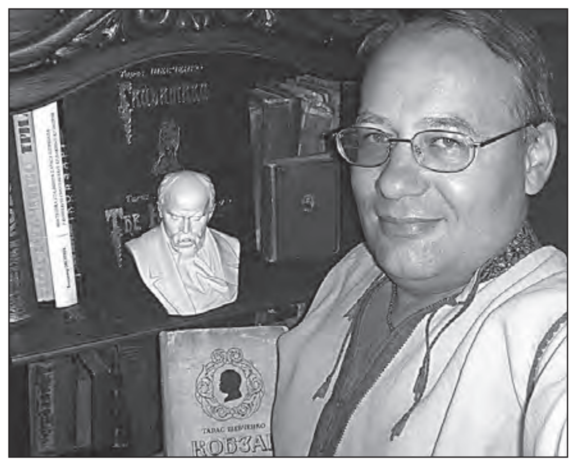
130 „Кобзарів“ Миколи Бендюка

Євген Цимбалюк

ОЖЕНИН, Рівненська область. – 46-річний Микола Бендюк зібрав в своїй приватній колекції 130 видань „Кобзарів“ та ще декілька десятків інших раритетів, пов’язаних з життям та творчістю Тараса Шевченка. генія українського народу.

Один з примірників колекції в 1860 році, можливо, тримав у руках сам автор. Увесь цей мистецький дивосвіт М. Бендюк плянує представити на виставці в Острозькій академії до 200-річчя від дня народження Т. Шевченка.

Своєрідним первістком Шевченкіяни М. Бендюка став „Кобзар“ 1907 року видання, придбаний в антикварній крамниці в Києві.

На виставку Микола Бендюк підготував понад 200 експонатів. (Фото: Євген Цимбалюк)

Мастер показав свої різьби

Анатолій Сазанський

МИРГОРОД, Полтавська область. – 16 січня у робітні народного майстра дерев’яної скульптури Юрія Моха відбулась перша презентація його робіт, присвячених 200-річчю Тараса Шевченка.

Серед творчого доробку були літературні герої „Кобзаря“ – Перебендя з малим сиротою, Катерина, причинна, чумак, козак, великий різьблений портрет Т. Шевченка.

Різьблення Юрія Моха з Миргороду. (Фото: Анатолій Сазанський)

МИСТЕЦТВО

Співак Стефан Шкафаровський виступив у Львові

Оля Рудик

ЛЬВІВ. – 21 грудня 2013 року оперовий співак Стефан Шкафаровський вперше виступив в Україні в ролі Захарія в опері Джузепе Верді „Набукко“. Національний академічний театр опери та балету ім. Соломії Крушельницької був вщерть заповнений глядачами, які нетерпляче чекали на виступ соліста „Метрополітен-опери“ з Ню-Йорку.

Роман Ярема, музиколог і батько оперової співачки Оксани Кровицької, висловив своє враження після виступу: „Досконалим був образ Захарія у виконанні українського співака американського походження Стефана Шкафаровського. За свій вік, а мені пішов 78-ий рік, була таки нагода слухати басові партії різних виконавців в оперних театрах Львова, Києва, Саратова, Москви, Петербурга, Гарсу в Австрії. Я вперше почув чудовий голос такого величезного обсягу з рівним звучанням в усіх діяпазонах, при тому він звучав чисто, з теплим металевим забарвленням, як у низькому реґістрі, так і світлому баритональному звучанні високого реґістру. На тлі достойних голосів місцевої опери, особливо гарного оперного хору, голос Стефана Шкафаровського домінував над ними, що часто викликало заслужені овації публіки і голоси „браво“. Ще хотілося б відзначити рису і молодече звучання голосу, вокальну привабливість і інтеліґентність, поєднані з чудовим сценічним інстинктом. Я мав велике задоволення і честь привітати особисто після вистави пана Стефана, висловити своє захоплення його творчим відтворенням образу Захарія і потиснути його руку“.

Львівська опера має великі творчі здобутки. У репертуарі театру зараз є 10 українських музично-сценічних творів, а також опери закордонних композиторів. Усі опери відзначаються високим виконавчим рівнем колективу, дириґентів, солістів, оркестри, хору, режисерів та художників.

Оголошення про виступ у Львові Стефана Шкафаровського.

Витинанки мистця про Евромайдан

Олександер Костирко

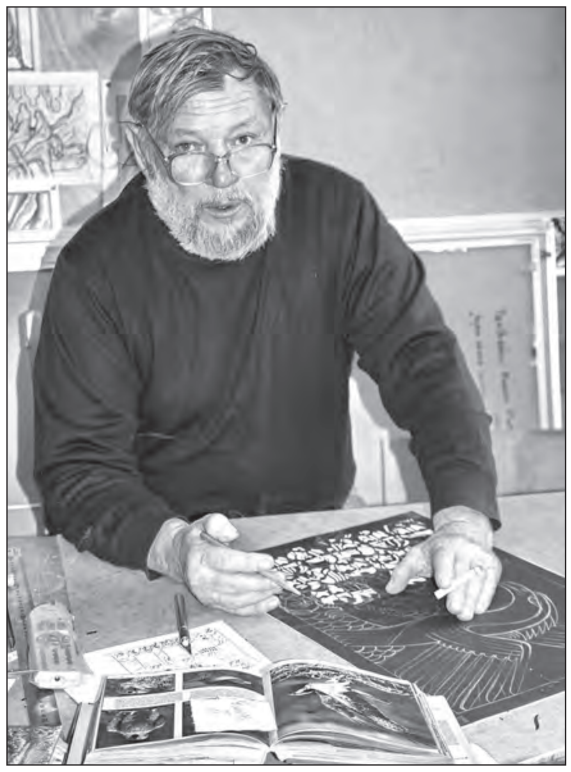
ЧЕРКАСИ. – Заслужений художник України Микола Теліженко 3 грудня 2013 року, після кривавих подій у столиці, розпочав серію робіт, присвячених Евромайданові. На витинанці він створив символ Майдану, від якого розходяться кола незалежности. „Коли кинеш камінчик у воду, то кільця розростаються. Так і на Майдані“, — розповів художник.

Микола Теліженко. „Вогні на Майдані (присвята Руслані Лижичко)“. (Фото: Олександер Костирко)

Дві перші роботи автор присвятив Руслані Лижичко та Михайлові Гаврилюкові. Його вразила мужність співачки. Саме її художник вважає символом революції. Фактично вона змусила всю Україну заспівати. Друга робота називається „Козак Михайло, беркутня і всяка чортівня“ і розповідає про М. Гаврилюка, страшні кадри знущань над ним облетіли увесь світ.

Витинанка „Різдво на Майдані“ зображує не тільки Різдвяну ніч, а й кобзаря, що на кобзі грає, „беркутню“, тут людей наметами розтягують, тут кутю варять в казані, тут в литаври б’ють, а гриви в коня в зірках. Европейських, — розповів він.

Евромайданівські витинанки М. Теліженко робитиме, поки триватимуть протести. Опісля об’єднає їх у тематичну виставку.

Микола Теліженко за роботою.

Василь Іванишин любив природу

Зеновія Бойко

БЕРЕЖАНИ, Тернопільська область. – 29 грудня 2013 року виповнилося 70 років від дня народження талановитого художника, працелюба Василя Іванишина, який помер 13 років тому. Його картини зберігаються в краєзнавчому музеї, експонуються на виставках. В музеї відкрита персональна виставка 30 картин різноманітної тематики.

Художник був закоханий у природу, квіти, гори. Він народився у Городенці на Прикарпатті. Закінчив Косівське училище декоративно-прикладного мистецтва, працював на Бережанському склозаводі головним художником. Його проєкти, зразки, малюнки експонувались на всеукраїнських виставках, скляні вироби були на виставках-розпродажах в Німеччині, Франції, Об’єднаних Арабських Еміратах. Мистець залишив велику спадщину творів і добру пам’ять тих, хто з ним працював.

Василь Іванишин. „Площа Ринок“.

Василь Іванишин. „Побачення“.

ПОДОРОЖІ

Луцьк відкривається не відразу

Олександер Вівчарик

ЛУЦЬК. – Цього року головному місту Волині виповнилося 929 років – це одне з найстаріших міст України. Однак, його древність відчувається не відразу. Лише з часом в контурах сучасного міста вловлюються вкраплення старовини, з'являються храми, криві вулички і, нарешті, над усім підноситься замок Любарта, який дивує своєю величчю і древністю.

Луцький замок – один з найдавніших і найбільших в Україні. Його побудував останній великий князь Галицько-Волинської Русі Дмитро-Любарт у 1340-1385 роках як резиденцію уряду і спадкоємницю Київської Русі. Зараз на території твердині розміщено музеї книги, дзвонів та художній. Відвідувачі можуть постріляти з луків, мушкетів, рушниць і навіть невеликих гармат.

Свого часу більшість українських земель перебувала у складі Великого Князівства Литовського, в якому староукраїнська мова та культура були панівними. В Луцьку друкували гроші князівства. 1429 року в замку Любарта відбувся представницький з'їзд европейських монархів, було закладено основи дипломатичного протоколу в Европі. До Луцька прибули ерцгерцог Австрії Сиґізмунд, польський король Ягайло, князь московський Василій II „Темний" з Митрополитом Фотієм, король данський Ерик IV, хан Перекопської орди, маґістри Тевтонського і Лівонського орденів, воєвода волоський, папський леґат Андрій, посол візантійського імператора Пелеолога й інші поважні гості.

Свято-Троїцький катедральний собор.

Місто, яке спочатку називалося Лучеськ, уперше згадується в Іпатіївському літописі близько 1085 року. А 1093 року утворюється Волинське удільне князівство, у складі якого Луцьк набуває важливого значення. У 1255-1256 роках лучани перемогли у битві з ордою татарського хана Куремси. Після Люблінської унії 1569 року Луцьк – воєводський центр Речі Посполитої. Тривалий час місто було важливим осередком українського релігійного і культурного життя.

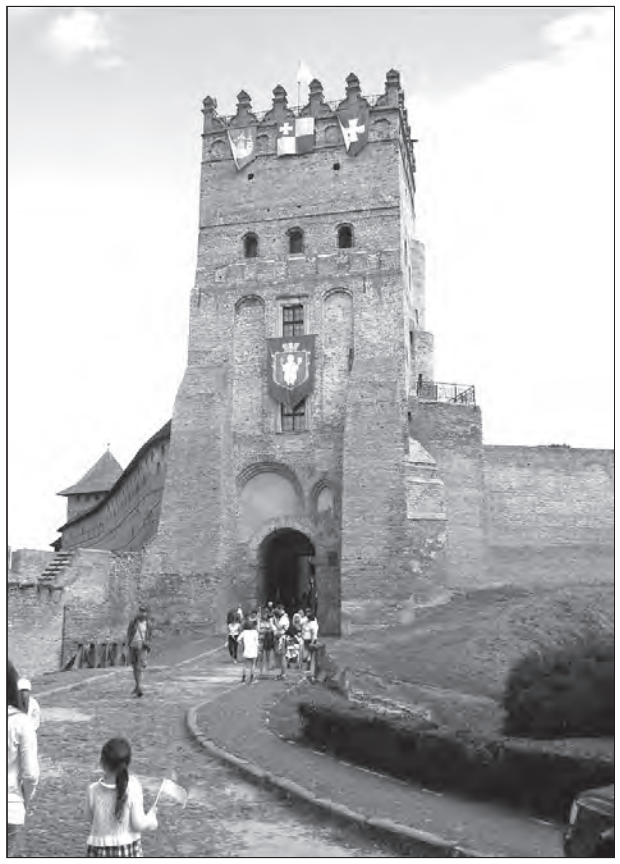
З 1795 року Луцьк став повітовим містом Волинської губернії царської Росії, яке залишилося україномовним. 16 травня 1919 року до нього знову увійшли польські війська. 18 вересня 1939 року Луцьк став радянським. Але Волинь народила УПА, котра контролювала у 1944 році територію до 150 тис. квадратних кілометрів.

Зараз Луцьк – затишне, промислове українське місто. Тут складають автобуси і тролейбуси „Богдан", ремонтують літаки і гелікоптери, виготовляють багато іншої продукції. У місті проживає понад 200 тис. мешканців. Будь-якої пори року його відвідує чимало туристів, які приїздять на міжнародні фестивалі „Поліське літо з фолкльором", солом'яного мистецтва „Сніп", лялькових театрів „Різдвяна містерія", джазової музики, дзвонарського мистецтва „Благовіст Волині", середньовічної культури „Меч Луцького замку". Має своїх постійних шанувальників артистичне дійство „Ніч у Луцькому замку", музичний проєкт „Стравінський та Україна".

У місті діє єдиний в Україні Музей ікони, в якому експонується Чудотворна ікона Холмської Богородиці – одна з найшановніших і найдавніших християнських святинь.

Мені пощастило потрапити до цього міста на День Незалежности України. І я був вражений тим, наскільки шляхетно і весело відзначають це свято на Волині. Люди гостинні, привітні, ввічливі і спокійні. З ними приємно спілкуватися. Вони регулярно відвідують храми, яких в місті чимало. Конфесійна терпимість також є позитивною рисою лучан. Лайливих слів тут не вживають. Зате вміють пожартувати.

Свято-Троїцький катедральний собор (XVII ст.) є головною прикрасою центральної площі міста, що носить назву „Театральний майдан". На ній також розташувалися Волинський обласний академічний український музично-драматичний театр ім. Тараса Шевченка, а також

Замок Любарта. (Фото: Олександер Вівчарик)

пам'ятник найвидатнішій доньці Волині – Лесі Українці. Вулиця Лесі Українки веде до замку Любарта.

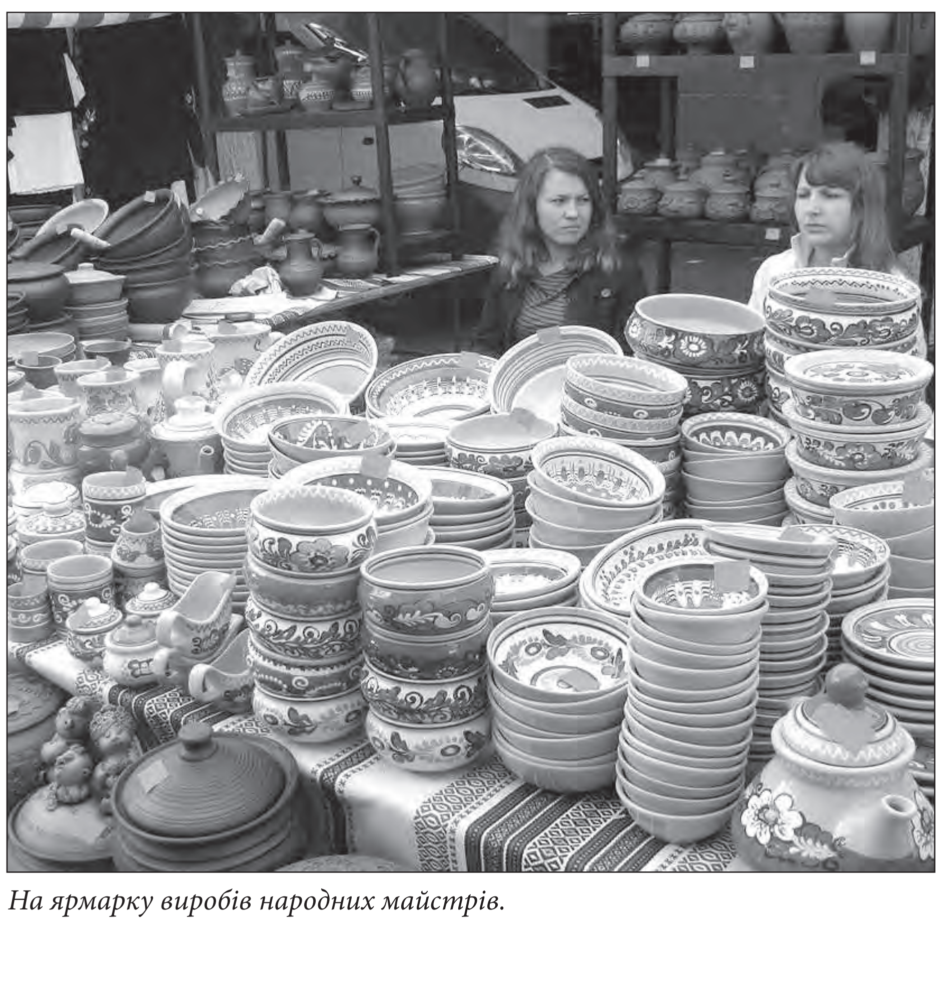
Про видатних людей і важливі історичні події в житті міста нагадують пам'ятники і пропам'ятні дошки.

На вулиці Богдана Хмельницького є ошатне приміщення „Укрсиббанку", а пропам'ятна дошка на ньому повідомляє, що то будинок видатного політичного діяча, історика, публіциста, теоретика українського консерватизму В'ячеслава Липинського. З пропам'ятної дошки на іншому будинку дізнаємося, що в ньому працював польський археолог, дослідник Волині Ян Юзеф Фітцке.

У Хрестовоздвиженському храмі 1619 року в підземній крипті покоїться прах видатних людей, членів Хрестовоздвиженського братства, зокрема поета, патріота, захисника українського православ'я Данила Братковського і Галшки Гулевичівни.

Неподалік римо-католицького костелу відроджується Замковий Свято-Архангельський чоловічий монастир, біля якого 23-24 червня 1941 року службовці НКВД розстріляли майже 4,000 в'язнів луцької в'язниці. Їхню пам'ять вшановано пропам'ятною дошкою.

Луцьк вабить своєю таємничістю, ненав'язливістю і мудрою розважливістю.

На ярмарку виробів народних майстрів.

Гроші „реґіоналів“...

(Закінчення зі стор. 5)

редник переказав американцям ще більшу суму – 800 тис. дол. Загалом за два роки – понад 1.5 млн дол., або 12 млн. гривень!

Відповідна інформація міститься на сайті Сенату США.

Так, „Европейський центр сучасної України" законтрактував дві лабістські компанії. Перша – це „Podesta Group“, заснована браттями Тоні та Джоном Подестою. Останній в 1998-2001 роках був керівником бюра Президента Біла Клінтона, а починаючи з грудня 2013 року, працює старшим радником Президента Барака Обами. Від контори „реґіоналів“ у Брюселі „Podesta Group“ отримала за два роки 1 млн. 20 тис. дол.

Друга фірма, яку винайняв „Европейський центр сучасної України“, називається „Mercury/Clark & Weinstock“, за якою стоїть колишній конґресмен-республіканець Він Вебер, що був залучений в останню виборчу кампанію кандидата-републіканця Міта Ромні. Ця компанія отримала з Брюселю за два роки 500 тис. дол.

Звідки брюсельська контора з бюджетом 10 тис. евро взяла гроші, щоб заплатити астрономічні суми у Вашінґтоні? „Українська правда“ звернулася до керівниці організації Іни Кірш, але отримала нечітку відповідь: „Центр фінансується з дотацій приватних осіб і приватних компаній. Деякі з цих спонзорів взяли на себе зобов'язання про фінансування діяльности піар-компаній на підтримку Центру“. На уточнююче прохання назвати цих осіб вона взагалі не відповіла.

І. Кірш також запевнила, що „американські компанії, які співпрацюють з „Европейським центром сучасної України“, не мають ніякого відношення до Партії Реґіонів. Вони працюють виключно на підтримку Центру (...) Центр не має ніякого відношення, прямого або опосередкованого, до фонду Клюєва“.

А тепер – найцікавіше.

Отже, як видно, розповіді про те, що Америка є неважливою для правлячої верхівки України, є мітом. Минулого року реґіонал Сергій Клюєв – брат глави Адміністрації президента – вибив собі посаду голови групи парламентського співробітництва між Верховною Радою і Конґресом США. Він зажадав і отримав її попри те, що був керівником аналогічної „групи дружби“ з Китаєм. Домогтися цього С. Клюєву вдалося завдяки Комітетові в закордонних справах Верховної Ради, який очолює згадуваний на початку статті В. Калюжний.

Також минулого року С. Клюєв двічі, у травні та червні, відвідав Вашінґтон. На зустрічах в американській столиці С. Клюєва супроводжував керівник лабістської фірми „Mercury/Clark & Weinstock“ Ед Катлер . „Українська правда" звернулася до нього з проханям повідомити, в якій якості він був присутній разом з С. Клюєвим. Е. Катлер не заперечив цих контактів, натомість переадресувавши до „Европейського центру сучасної України“. „Ми працюємо з ними“, – відповів він.

Тобто, з його слів випливало, що ця брюсельська контора виступала посередником не лише для переказу грошей „реґіоналів“ в Америку, але і для надання С. Клюєву допомоги з боку лабістів у Вашінґтоні.

І ще одне. В своєму коментарі І. Кірш заявила, що Центр не має ніякого відношення до фонду С. Клюєва. Вона забула лише пояснити, що її чоловік Роберт ван де Ватер віднедавна є... заступником голови наглядової ради фонду С. Клюєва.

У такій якості Р. ван де Ватер виступав у грудні 2013 року на конференції з питань України у Вашінґтоні.

Таким чином, вимальовується доволі брутальна схема. Гроші незрозумілого походження – але очевидно, що причетні до правлячого корумованого та антидемократичного режиму України – транзитом через бельгійську структуру, так само причетну до В. Януковича, вливаються у американську політику в обмін за послуги лабістів з очищення репутації згаданого одіозного режиму.

Єдине, що викликає зрозуміле занепокоєння – так це рішення „реґіоналів“ вкласти ці гроші, зароблені для них мешканцями східньої України, не в соціяльні проєкти для свого електорату, а в „ненависних американців“. Але вони завжди знайдуть для цього якесь хитромудре пояснення – щоб і далі збагачуватися за рахунок цієї держави, рясно приправляючи вуха виборців відбірною політичної локшиною.

(„Українська правда“, 5 лютого 2014 року)

Сергій Лещенко – заступник головного редактора „Української правди“.

Пам'яті д-ра Маркіяна Ковальського

21 січня в Торонто перестало битися серця д-ра Маркіяна Ковальського. Його сім'я, друзі і знайомі знають, як переживала щедра і патріотична його душа останні події в Україні, злочинне кровопролиття на київському Майдані. Як професійний юрист М. Ковальський твердив, що диктаторський режим Віктора Януковича позбавлений всякої гідности, чести, совісти, втягає народ України у безодню нещасть і страждань. М. Ковальський надзвичайно болісно переживав трагедію невинних людей і в результаті тих переживань помер на 73-му році життя.

Народився М. Ковальський 30 березня 1940 року в Бориславі, на Львівщині, в родині Евстахія і Марії (з дому Винник). У рідному місті закінчив школу. У 1958 році разом з батьками еміґрував до Польщі, де закінчив Вроцлавський університет. Під час студій одружився і був батьком трьох доньок.

У Яґелонському університеті в Кракові 1975 року отримав звання звання доктора юридичних наук.

Крім професійної праці і науки, брав активну участь в культурно-освітній праці Українського суспільно-культурного товариства у Вроцлаві і Кракові. У серпні 1984 року виїхав до Канади, де брав активну участь у міжнародних і крайових з'їздах і конференціях, в культурно-освітніх українських імпрезах. Він став автором численних статтей та монографій, написав низки поетичних творів. М. Ковальський також займався компонуванням і розписом музики.

Велике наукове значення мають його три дисертації, видані власним коштом праці. Багато уваги вчений-публіцист приділяв релігійній тематиці, писав чудову поезію, театральні драми, друкувався в релігійному журналі „Світло".

Д-р М. Ковальський був членом Головної управи відділу Міжнародної асоціяції міжнародного права в Лондоні (Великобританія) і членом Міжнародної академії наук та інших наукових організацій й товариств Канади і США.

Похоронні відправи звершив 25 січня о. Василь Цимбалістий. Похоронено М. Ковальського в Торонто, поруч з його дочкою Ярославою, яка в молодому віці померла. Залишив в глибокому смутку дочок Богдану і Надію з родинами і дві сестри.

Вічна йому пам'ять!

Ярослав Стех,
Торонто

У глибокому смутку повідомляємо все членство Спілки Української Молоді в Америці та українську громаду, що у п'ятницю, 7 лютого 2014 року, відійшла до вічности

сл. п.

подр. МАРІЯ П'ЯТКА

народжена 3 січня 1918 року в Україні.

Марія П'ятка була вірною дочкою України. Була членкинею ОУН з під стягу Степана Бандери. Одначе найбільше праці присвятила вона Спілці Української Молоді. Після приїзду у 1962 році з Франції до Нью Йорку, була затруднена як керівник канцелярії КУ СУМ. На цьому пості гідно сповняла обов'язки поверх 30 років. Вона була учасницею багатьох Світових та Крайових Конґресів, Злетів та Здвигів СУМ, кількакратно обиралась членом КУ СУМ в Америці, членом Контрольної Комісії та Товариського Суду. За її довголітню та віддану працю на XV Конґресі СУМ у 1996 році вона була відзначена IV ступенем Суспільника. За її працю для КУ СУМ та за працю в місцевому Осередку СУМ ім. ген.-хор Тараса Чупринки в Нью Йорку була відзначена званням "Визначного Члена" як Крайовою Управою так і Управою Осередку СУМ. Подруга П'ятка рівночасно була членом та сповняла ряд обов'язків в інших організаціях - ООЧСУ, УККА, Фундації УВУ. Улюбленою душевною розрадою для неї було належати до церковного хору св. Юра в Нью Йорку. Вона була невтомним збірщиком на національні цілі, а її дім на протязі довгих років був гостинним прибіжищем для всіх приїжджих з України та діяспори. Подруга П'ятка була невимовно жертвенною, часто анонімно, на різні цілі - допомагаючи численним церковним та суспільно - громадським організаціям та установам в Україні та діяспорі.

Похоронні відправи відбулися у понеділок, 10 лютого, в похоронному заведені Петра Яреми. Парастас, у присутності численних прихожан відправили о. Вернард Панчук, ЧСВВ і о. Петро Шишка. Почесну варту біля домовини із сумівським пропором тримали члени КУ СУМ і місцевого Осередку СУМ. Прощальні слова висловили о. Панчук , а від КУ СУМ та суспільно-громадських організацій та установ - Аскольд Лозинський. Траурно прозвучала пісня "Чуєш брате мій", а на кінець було віддано подрузі П'ятці останній сумівський салют – окликом "Гартуйсь!"

Похоронні відправи відбулись в вівторок, 11 лютого, в церкві св. Юра, а тлінні останки спочили на цвинтарі св. Духа, Гемптонбурґ, Н.Й. (секція членів ОУН-УПА).

Висловлюємо наші найглибші співчуття доням Покійної з їхніми родинами – Лесі, Тересі і Стефі, і ближчій та дальшій родині. Нехай американська земля буде для неї пухом, а пам'ять про неї вічною!

Крайова Управа СУМ в Америці

Українська Американська Координаційна Рада

береже пам'ять про свого основоположника та довголітнього члена управи УАКРади

св. п.

Евгена Стахова

який до останнього віддиху жив подіями в Україні і в українському світі.

Вічна Йому пам'ять!

Наукове Товариство ім. Шевченка в Америці повідомляє своїх членів та громаду, що 18 січня 2014 р. відійшов з цього світу Дійсний член НТШ-А

св. п.

д-р Олександер Домбровський

історик

Народжений 8 вересня 1914 року у Львові

Автор праць:

„Нарис історії Українського Євангельсько-Реформованого руху" (1979)
„Спомини" (2009) '

Рідним складаємо співчуття.

Вічна йому пам'ять!

Управа НТШ в Америці

У глибокому смутку повідомляємо приятелів і знайомих, що після довгої недуги, 17 січня 2014 року з волі Всевишнього відійшов у вічність наш найдорожчий Чоловік, і Тато

св. п.

Олександер Олинець

нар. 6 вересня 1930 року в Бучачі. Україна.

З огляду на погану погоду, Похоронні Відправи відбулися в середу, 22 січня 2014 року о год. 10-ій ранку в похоронному заведенні Насевича у Філядельфії. Тлінні останки поховано на Українському католицькому цвинтарі св. Марії у Факс-Чейці, Па.

У глибокому смутку залишилися:

дружина - Марта з дому Тимків
син - Евген
донька - Адріяна
брат - Роман з дружиною Марією
сестри - Лідія Закревська
- Марія Підлуська
шваґри - Ярема Тимків з дружиною Даєн
- Ярослав Тимків з дружиною Марією
братанок - Андрій Олинець
братанка - Наталія з чоловіком Генриком Мікелсен з родиною
сестрінок - Адріян з дружиною Ліною Підлуські
сестрінниця - Лідія
та ближча і дальша родина в Америці, Україні і Польщі.

Щиро дякуємо всім що прибули на Парастас до похоронного заведення і на цвинтар.

Пожертви в пам'ять Покійного можна складати на:
Roosevelt Tennis Club, 90 Mill Creek Rd., Holland, PA 18966.

Вічна Йому пам'ять!

Шановні читачі! Висилаючи до „Свободи" спомини і співчуття з приводу відходу своїх близьких і друзів, не забувайте підтримувати видання тижневика пожертвами на пресовий фонд!